

LAGUNE
19.05.2016

NATIONAL PRESS REVIEW

ELUX LABORATORY

"Πρόβα εγκαινίων" στο ΕΜΣΤ

[Κακουριώτης Σπύρος](#) | 21.05.2016

ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ

Google +

Photo Copyright - ΑΠΕ

Τη Διεθνή Ημέρα Μουσείων επέλεξε το ΕΜΣΤ να ανοίξει για πρώτη φορά τις πύλες του, δοκιμαστικά, στο κοινό, φιλοξενώντας στο ατμοσφαιρικό δώμα του 150 θεατές, που έκαναν ουρές προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα από τα δελτία εισόδου, που εξαντλήθηκαν μέσα σε μία ώρα.

Στην τσάρα του κτηρίου, την ώρα του δειλινού, παρουσία του υπουργού Πολιτισμού, ο Denis Savary παρουσίασε την περφόρμανς *Lagune*, σε συνεργασία με το Flux Laboratory και την χορογράφο Μαρκέλλα Μανωλιάδη, την οποία ερμήνευσαν Έλληνες χορευτές.

Μιλώντας στους δημοσιογράφους, ο Αριστείδης Μπαλτάς τόνισε πως "το κτήριο είναι έτοιμο, έχει υπογραφεί ο εσωτερικός κανονισμός. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις να ανοίξει και ο στόχος είναι το συντομότερο δυνατόν. Παρόμοιες δοκιμές είναι χρήσιμες, για να δούμε πώς λειτουργεί".

Από τη μεριά της η διευθύντρια του Μουσείου Κατερίνα Κοσκινά, προλογίζοντας το δρώμενο, τόνισε πως "δεν πρόκειται για εγκαίνια, αλλά για ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή", ενώ προανήγγειλε "και άλλες ανάλογες κινήσεις".

Σπύρος Κακουριώτης

«Λίμνη» χορευτών & γυάλινων γλυπτών στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

« Η ιδέα της Lagune είναι να δείξουμε μια μικρή πόλη με τους κατοίκους της, τη ζωή της, τα κτίρια, τα φώτα της. Σαν κουκλοθέατρο με διαφορετική χορογραφία και χορευτές» λέει ο γλύπτης και visual artist, Dennis Savary, που υπογράφει επίσης τη σκηνογραφία.

SHARE IT

Μια πρωτότυπη λίμνη ανθρώπων και γυάλινων γλυπτών κτιρίων επιπλέει και γιατί όχι, «ίππεται» μόνο γι απόψε, στο δώμα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Πρόκειται για την χορογραφική περφόρμανς Lagune, που συνυπογράφει ο Ελβετός εικαστικός Dennis Savary, με την χορογράφο Μαρκέλα Μανωλιάδη και Έλληνες χορευτές, σε παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum.

Είναι η πρώτη δράση του ΕΜΣΤ, το οποίο, όπως έχει ενημερώσει, «αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του και εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών που θα το οδηγήσουν στα εγκαίνιά του, επέλεξε την πραγματοποίηση σειράς καλλιτεχνικών δράσεων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, που στοχεύουν αφενός στη γνωριμία με το κοινό και αφετέρου στην ανάπτυξη συνεργειών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα συναφούς σκοπού».

« Η ιδέα της Lagune είναι να δείξουμε μια μικρή πόλη με τους κατοίκους της, τη ζωή της, τα κτίρια, τα φώτα της. Σαν κουκλοθέατρο με διαφορετική χορογραφία και χορευτές» λέει ο γλύπτης και visual artist, Dennis Savary, που υπογράφει επίσης τη σκηνογραφία.

-Και τι συμβαίνει σ αυτή την μικρή πόλη ;

«Η ιστορία της αλλάζει σε κάθε παράσταση ανάλογα με τον χορογράφο και τους χορευτές.Εδώ θα δούμε κάτι διαφορετικό από την παράσταση της Γενεύης».

-Τι εμπνέεται από την Αθήνα;

«Είναι υπέροχο να παίζουμε στην ταράτσα αυτού του Μουσείου... η ιδέα είναι να βάλουμε την δική μας μικρή κουκλόπολη στη μεγάλη ελληνική πρωτεύουσα. Και η δική μου μικρή

«Πρόκειται για ένα πολύ μικρό πρόγραμμα, συμβολικό, που οργανώσαμε φέτος στην Ελβετία, με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA» εξηγεί η ίδια τονίζοντας την ικανοποίηση της για την ευκαιρία που της δόθηκε από την διευθύντρια του ΕΜΣΤ Κατερίνα Κοσκινά, το υπουργείο Πολιτισμού και την πρεσβεία της Ελβετίας στην Ελλάδα, να ξανασχεδιάσει και να παρουσιάσει την περφόρμανς «με επτά Έλληνες χορευτές και την χορογράφο Μαρκέλλα Μανωλιάδη, που ετοιμάζονται εδώ κι ένα μήνα για το πρότζεκτ .Είναι πολύ σπουδαίο για μένα» λέει η ελληνικής καταγωγής, Σύνθια Οντιέρ ετοιμάζοντας τα επόμενα σχέδια του Fluxum και του πειραματικού πολιτιστικού κέντρου Flux Laboratory, γνωστού από την δράση του και από τον πολιτιστικό πολυχώρο metamatic:taf, στο Μοναστηράκι.

«Πρώτη» σε μια... πλωτή πόλη

«Η τέχνη δεν απογοητεύει κανέναν και οι άνθρωποι που ενδιαφέρονται θα δεχτούν τα χάρδια και τη μοναδική ευκαιρία να πληθύνουν τον τόπο του διαλόγου τους».

ΕΘΝΟΣ
10:00, 20/5

71
f t G+ ✉

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗ ΕΘΝΟΣΠΟΡ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ Ε

Με θέα την Ακρόπολη στήθηκε το σκηνικό της περφόμανς του Denis Savary, «Lagune», με την οποία άνοιξε για πρώτη φορά τις πύλες του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης

Τα λόγια του Γάλλου ποιητή, ιδρυτή του κινήματος του ντανταϊσμού, Τριστάν Τζαρά, ήλθαν κι επανήλθαν ως μόντο στο μυαλό, την ώρα που ποικίλοι ήχοι διασταυρώνονταν στον χώρο, το βλέμμα «αιχμαλώτιζαν» οι σχηματισμοί και οι κινήσεις των σωμάτων, τα χρώματα αλλά και η υπέροχη θέα από

την τάρτσα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Το ΕΜΣΤ γέμισε ζωή, γέλια, χειροκροτήματα.

Οι εικόνες του φανταστικού κόσμου της «Lagune» (Λιμνοθάλασσα), της περφόρμανς του Denis Savary, με την οποία το μουσείο, άνοιξε για πρώτη φορά, χθες, τις πόρτες του, υπήρξαν καθηλωτικές, ενώ το κοσμοπολίτικο ηχητικό ταξίδι που τις πλαισιώνει μοναδικό.

«Σήμερα είναι μια ιδιαίτερη μέρα, όχι γιατί κάνουμε τα εγκαίνια του Μουσείου, αλλά γιατί κάνουμε το πιο σημαντικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση» είπε η διευθύντρια του ΕΜΣΤ, Κατερίνα Κοσκινά, παρουσία του υπουργού Πολιτισμού, Αριστείδη Μπαλτά. Ο τελευταίος είχε δηλώσει λίγο νωρίτερα: «Το κτίριο είναι έτοιμο. Έχει υπογραφεί ο εσωτερικός κανονισμός. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις να ανοίξει το συντομότερο δυνατόν». «Κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να ανοίξει το Μουσείο μέσα στο 2016» είχε πει η Κατερίνα Κοσκινά.

Οι περίπου 250 θεατές κάθε ηλικίας, των οποίων τα κινητά «πήραν φωτιά», χειροκρότησαν όρθιοι τη μισάωρη παράσταση, ενώ επιχείρησαν να αδράξουν την ελευθερία, μέσω του καλλιτεχνικού έργου. Η πόρτα του μουσείου άνοιξε στις 8.00 μ.μ. και το κοινό εισερχόταν από την εντυπωσιακή γυάλινη πρόσοψη στην πλευρά της Συγγρού. Οι κυλιόμενες σκάλες διέσχιζαν τους λευκούς εντυπωσιακούς χώρους και οδηγούσαν τον κόσμο στην «έξοδο» προς την τάρτσα με την εντυπωσιακή θέα στην Ακρόπολη και σε ολόκληρο το λεκανοπέδιο.

Η παράσταση «Lagune», θέτοντας ζητήματα μετακινήσεων και αμφισβητήσεων, δόμησης και αποδόμησης, αξιοποίησε τον χώρο της τάρτσας ως πεδίο για την ανάπτυξη μιας δυναμικής προς την ελευθερία, δημιουργώντας έναν ου-τόπο, μια πόλη ιδανική που αναγεννιέται από τις στάχτες της, όπου άνθρωπος και πόλη δομούν και ταυτόχρονα εξαφανίζονται ο ένας τον άλλον.

Η χορογραφική επίβλεψη της Μαρκέλλας Μανωλιάδη αποτέλεσε έναν χορευτικό αυτοσχεδιασμό, προσαρμοσμένο ειδικά στον χώρο του νέου κτιρίου του ΕΜΣΤ. Επιχείρησε την ιδεατή αναδόμηση μιας πλωτής πόλης, μιας πόλης που διαλύεται κι επανασυντίθεται. Μιας πόλης που θυμίζει το φανταστικό βασίλειο του Robot King, της οποίας οι διαφορετικές όψεις και οι τοίχοι μετακινούνται από επτά χορευτές.

Η πόλη αυτή, σαν να τη χτυπάει η θάλασσα, θα υποστεί τις συνέπειες ενός φανταστικού κύματος που θα δημιουργήσουν εκ του μηδενός οι κινήσεις των χορευτών, υπό τους ήχους που ηχογραφήθηκαν από τον Denis Savary και την Darhne Bengoa, μια σύνθεση από φωνές, μελωδίες, δονήσεις και ψιθύρους ανθρώπων, πόλεων και φύσης. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος του ΕΜΣΤ, «Προλεγόμενα» και είναι ο πρόδρομος αυτών που θα ακολουθήσουν.

Τα 150 δελτία εισόδου (ελεύθερη είσοδος) έγιναν ανάρπαστα μέσα σε λιγότερο από ενενήντα λεπτά, από την ώρα της διάθεσής τους, ενώ υπήρξαν και λίστες αναμονής. «Μας συγκίνησε το γεγονός ότι περίμενε ο κόσμος μήπως βρεθεί μια θέση» ανέφερε η κ. Κοσκινά, πριν ευχαριστήσει τον αρχιτέκτονα του χώρου, Βαγγέλη Στυλιανίδη από το γραφείο 3SK Στυλιανίδης, ο οποίος ήταν παρών σε αυτή την «πρώτη» του ΕΜΣΤ.

ANTIGONH KARALI
akarali@pegasus.gr

Χορογραφική περφόρμανς στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

[ARti news / Ελλάδα / 19.05.16]

Μια πρωτότυπη λιμνοθάλασσα ανθρώπων και γυάλινων γλυπτών κτιρίων επιπλέει και γιατί όχι, «ίπταται» μόνο γι απόψε, στο δώμα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Πρόκειται για την χορογραφική περφόρμανς Lagune, που συνυπογράφει ο Ελβετός εικαστικός Dennis Savary, με την χορογράφο Μαρκέλα Μανωλιάδη και Έλληνες χορευτές, σε παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum.

Είναι η πρώτη δράση του ΕΜΣΤ, το οποίο, όπως έχει ενημερώσει, «αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του και εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών που θα το οδηγήσουν στα εγκαίνιά του, επέλεξε την πραγματοποίηση σειράς καλλιτεχνικών δράσεων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, που στοχεύουν αφενός στη γνωριμία με το κοινό και αφετέρου στην ανάπτυξη συνεργειών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα συναφούς σκοπού».

Το ΑΠΕ-ΜΠΕ βρέθηκε λίγο πριν την επίσημη πρεμιέρα, στην δοκιμή της Lagune, που επανασχεδιάστηκε ειδικά για το δώμα του ΕΜΣΤ, αφού η περφόρμανς έρχεται από την Ζυρίχη, την Γενεύη και το Παρίσι, όπου έχει παρουσιαστεί σε μικρούς κλειστούς χώρους.

« Η ιδέα της Lagune είναι να δείξουμε μια μικρή πόλη με τους κατοίκους της, τη ζωή της, τα κτίρια, τα φώτα της. Σαν κουκλοθέατρο με διαφορετική χορογραφία και χορευτές» λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο γλύπτης και visual artist, Dennis Savary, που υπογράφει επίσης τη σκηνογραφία.

-Και τι συμβαίνει σ αυτή την μικρή πόλη ; «Η ιστορία της

αλλάζει σε κάθε παράσταση ανάλογα με τον χορογράφο και τους χορευτές. Εδώ θα δούμε κάτι διαφορετικό από την παράσταση της Γενεύης».

-Τι εμπνέεται από την Αθήνα; «Είναι υπέροχο να παίζουμε στην ταράτσα αυτού του Μουσείου... η ιδέα είναι να βάλουμε την δική μας μικρή κουκλόπολη στη μεγάλη ελληνική πρωτεύουσα. Και η δική μου μικρή πόλη "παίζει" με την Ακρόπολη, με τα κτίρια που βλέπουμε από την θέα του ΕΜΣΤ. Από εδώ ψηλά, στο δώμα, μοιάζει να επιπλέει στην θάλασσα και γιατί όχι στον αέρα, σαν όλη η πόλη να πετά...».

-Ποια είναι η αίσθηση του από το Μουσείο; «Είναι παράξενο... ένα μεγάλο, άδειο κτίριο. Σαν καλλιτέχνης στο μυαλό μου έρχεται ο άδειος χώρος, έννοια που απασχολεί την τέχνη και τους καλλιτέχνες. Επίσης, έχω την αίσθηση του... στοιχειωμένου».

Η διάρκεια της περφόρμανς είναι 30 λεπτά και οι θέσεις των θεατών περιορισμένες, λόγω ασφαλείας, αφού πρόκειται για δοκιμαστική λειτουργία του ΕΜΣΤ. Η παράσταση είναι αφιλοκερδής προσφορά του Ιδρύματος Fluxum στο ΕΜΣΤ, στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων, τονίζει η Σύνθια Οντιέρ, ιδρύτρια του Flux.

«Πρόκειται για ένα πολύ μικρό πρόγραμμα, συμβολικό, που οργανώσαμε φέτος στην Ελβετία, με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA» εξηγεί η ίδια τονίζοντας την ικανοποίηση της για την ευκαιρία που της δόθηκε από την διευθύντρια του ΕΜΣΤ Κατερίνα Κοσκινά, το υπουργείο Πολιτισμού και την πρεσβεία της Ελβετίας στην Ελλάδα, να ξανασχεδιάσει και να παρουσιάσει την περφόρμανς «με επτά Έλληνες χορευτές και την χορογράφο Μαρκέλλα Μανωλιάδη, που ετοιμάζονται εδώ κι ένα μήνα για το πρότζεκτ. Είναι πολύ σπουδαίο για μένα» λέει η ελληνικής καταγωγής, Σύνθια Οντιέρ ετοιμάζοντας τα επόμενα σχέδια του Fluxum και του πειραματικού πολιτιστικού κέντρου Flux Laboratory, γνωστού από την δράση του και από τον πολιτιστικό πολυχώρο metamatic:taf, στο Μοναστηράκι.

Εγκαίνια-δοκιμή στην τάρτσα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης

251 τυχεροί θεατές απόλαυσαν την πρώτη δοκιμαστική δράση στην τάρτσα του ΕΜΣΤ πριν την οριστική του λειτουργία, την περφόρμα του Ελβετού Denis Savary

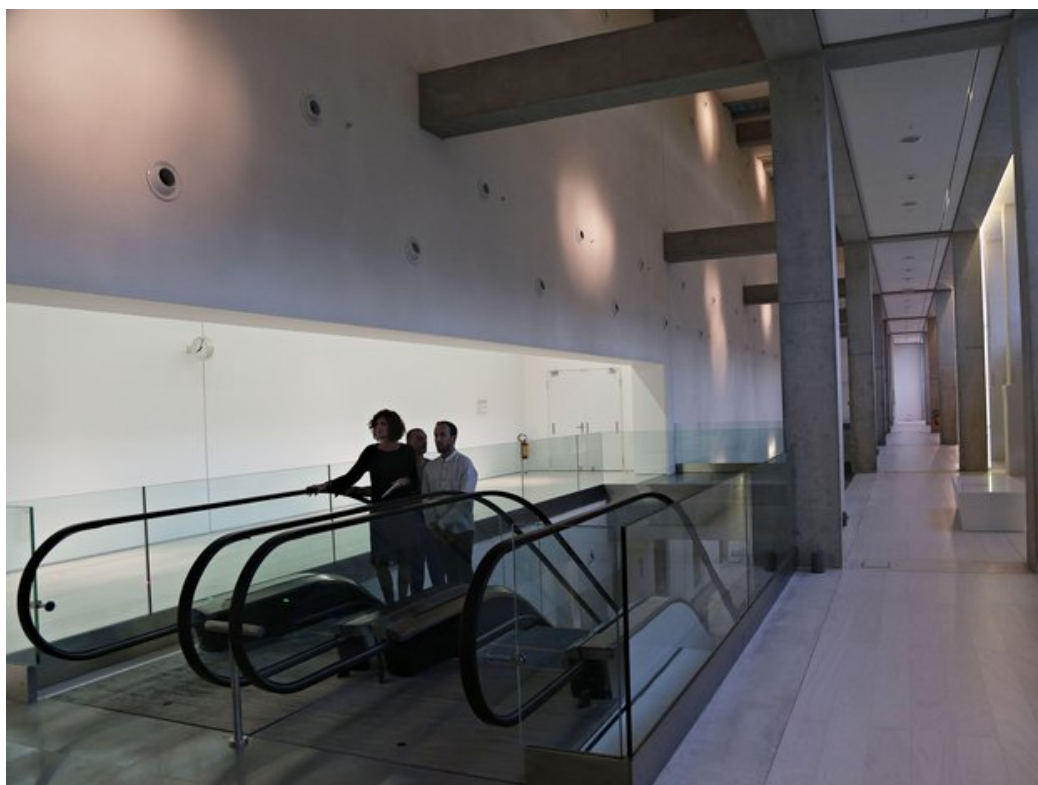

της Αργυρώς Μποζώνη | 20 Μαΐ. 16 (09:47) | upd: 20 Μαΐ. 16 (09:47)

 Σχο.

Είναι πολύ παράξενο να βρίσκεσαι μέσα σε ένα άδειο μουσείο. Οι 250 θεατές ανέβαιναν τις κυλιόμενες σκάλες, διατρέχοντας όλο το άδειο και σιωπηλό κτίριο για να φτάσουν στην αίθουσα της τσάρας με τη μοναδική θέα σε όλο το λεκανοπέδιο. Εκατόν πενήντα Αθηναίοι εξασφάλισαν το μαγικό χαρτάκι εισόδου κάνοντας ουρές την Τρίτη και δείχνοντας το ενδιαφέρον του κόσμου να ανοίξει το μουσείο.

«Ελεύθερο, ανοιχτό, διαφανές και δημοκρατικό», χαρακτηρίζει το πρώτο άνοιγμα του Μουσείου η Κατερίνα Κοσκινά, συμπληρώνοντας ότι **"η ημέρα ήταν γεμάτη χαρά και συγκίνηση «όχι γιατί ανοίγει το ΕΜΣΤ, αλλά γιατί γίνεται σημαντικό βήμα σε αυτή την κατεύθυνση».**

Η εκδήλωση που έγινε στο πλαίσιο της **Διεθνούς Ημέρας Μουσείων**, έδωσε ζωή στο κτίριο που είναι έτοιμο από το Φεβρουάριο του 2016. Ο υπουργός Πολιτισμού Αριστείδης Μπαλτάς δήλωσε ότι *"το κτίριο είναι έτοιμο, ο εσωτερικός κανονισμός έχει υπογραφεί από εμένα, οι μελέτες έχουν εγκριθεί, οι προϋποθέσεις υπάρχουν για να ανοίξει το ΕΙ συντομότερο δυνατόν»*.

Για το πολυαναμενόμενο άνοιγμα που όλοι προσδοκούν γίνει το συντομότερο, καθώς το μουσείο θεωρείται απαραίτητο και αναγκαίο κέντρο πολιτισμού στην πόλη δεν υπάρχει οριστική ημερομηνία, αλλά το άνοιγμά του στις δοκιμαστικές δράσεις, τα «Προλεγόμενα», που θα διοργανωθούν το επόμενο διάστημα και θα περιλαμβάνουν την εκδήλωση (σε συνεργασία με την Εθνική Λυρική Σκηνή) συναυλίας και παράστασης σύγχρονου χορού, όπως και την περιοδική έκθεση που διοργανώνεται με το Φλαμανδικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Αμβέρσας και εντάσσεται στη σειρά εκθέσεων το ΕΛΜΕ στον κόσμο, είναι τα απαραίτητα τεστ πριν από τη λειτουργία του, για να δημιουργήσει εξοικείωση σε όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο και να βάλει το μουσείο στο κέντρο πολιτιστικής ζωής της πόλης.

Με σκηνικό την πόλη και τα μνημεία της να ξεχωρίζουν ολόφωτα, η ταράτσα μεταμορφώθηκε σε ένα μοναδικό περιβάλλον τον παφλασμό των κυμάτων και τη βουή της να περιβάλλει το πλέξιγκλας φωτισμένο σκηνικό, μια αναπαράσταση πόλης, μέσα στην οποία παρουσιάστηκε η περφόρμανς Laguna του Denis Savary.

Η περφόρμανς είναι μια παραγωγή του Ιδρύματος Fluxus που αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA. Η έμπνευσή της αντλήθηκε από το μυθιστόρημα "Η ακτή των Σύρτεων" (Le Rivage des Syrtes) του Ζυλιέν Γκρακ (1951), την μαριονέτα Robot King της Ελβετίδας Sophie Taeuber, την οποία αναπαρήγαγε κατά προσέγγιση για την παράσταση Evelyne Villaine και από την Αρχιτεκτονική γυαλιού του F. Scheerbart, όπου άνθρωπος και πόλη δομούν και ταυτόχρονα εξαφανίζονται ο ένας τον άλλον. Πρόκειται για ένα έργο με ισχυρούς συμβολισμούς καθώς αναφέρεται σε έναν ουτοπικό, μια πόλη ιδανική που αναγεννιέται από τις στάχτες της.

Στην τσάρα του ΕΜΣΤ, μέσα σε χρώματα που φώτιζαν κινούμενη πόλη από πλέξιγκλας με τα σώματα των χορευτών να μετακινούν κάθε φορά τα όριά της, η Μαρκέλα Μανωχορογράφησε επτά Έλληνες χορευτές που αναπαρέστησαν την ιδέα της φανταστικής πόλης, σε σχέση με το πόσο χώρο έχουμε για να κινηθούμε μέσα σε αυτή. Με τα σώματα και πνεύμα να προσπαθούν να αποδράσουν προς μια ιδεατή ελευθερία, μια δυναμική που μπορεί ο καθένας να αδράξει αυτοανακηρυσσόμενος DADA, λαμβάνοντας υπόψιν τα λόγια του Τριστάν Τζαρά:

«Η τέχνη δεν απογοητεύει κανέναν και οι άνθρωποι που ενδιαφέρονται θα δεχτούν τα χέρια και την μοναδική ευκαιρία να πληθύνουν τον τόπο του διαλόγου τους».

Για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης το ΕΜΣΤ συνεργάστηκε με το ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory την υποστήριξη της πρεσβείας της Ελβετίας στην Αθήνα

Με Προλεγόμενα ανοίγει το ΕΜΣΤ

16/05/2016

Share 7

Tweet

Like 43K

 [athinorama.gr](#)

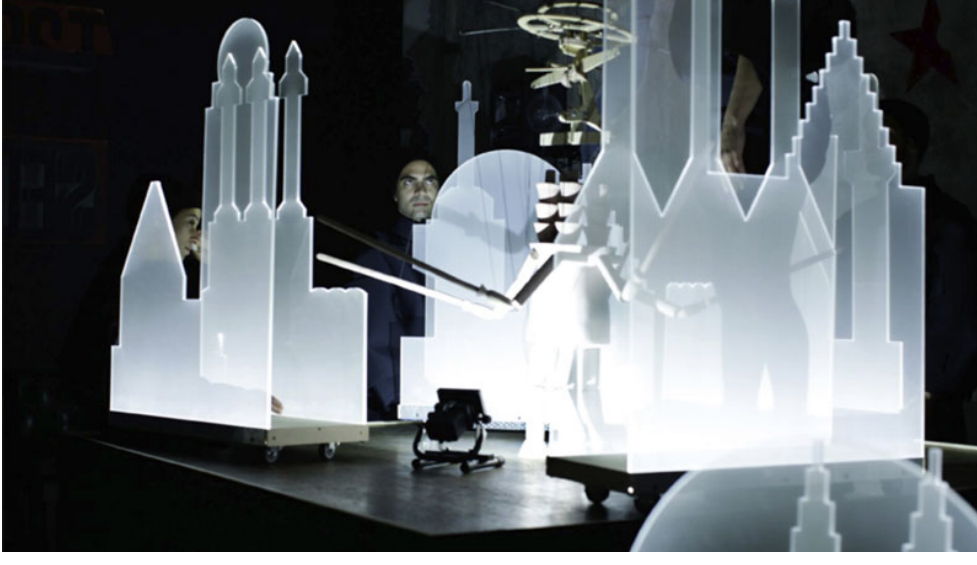

Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το Ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory, με την υποστήριξη της Πρεσβείας της Ελβετίας στην Ελλάδα και το metamatic.taf, παρουσιάζουν στο δώμα του ΕΜΣΤ στις 19 Μαΐου, στο πλαίσιο της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων, την περφόρμανς Lagune του Ελβετού καλλιτέχνη Denis Savary.

Το ΕΜΣΤ αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του και εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών που θα το οδηγήσουν στα εγκαίνιά του, επέλεξε την πραγματοποίηση σειράς καλλιτεχνικών δράσεων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, που στοχεύουν αφενός στη γνωριμία με το κοινό και αφετέρου στην ανάπτυξη συνεργειών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα συναφούς σκοπού.

Η περφόρμανς Lagune (Λιμνοθάλασσα), μια πρωτότυπη δημιουργία του καλλιτέχνη Denis Savary, είναι μια παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum, με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA. Η έμπνευσή της αντλήθηκε από το μυθιστόρημα "Η ακτή των Σύρτεων" (Le Rivage des Syrtes)

του Ζυλιέν Γκρακ (1951), από την μαριονέτα Robot King της Ελβετίδας Sophie Taeuber-Arp, την οποία αναπαρήγαγε κατά προσέγγιση για την παράσταση η Evelyne Villaine και από την Αρχιτεκτονική γυαλιού του Paul Scheerbarth, όπου άνθρωπος και πόλη δομούν και ταυτόχρονα εξαφανίζονται ο ένας τον άλλον. Πρόκειται για ένα έργο με ισχυρούς συμβολισμούς καθώς αναφέρεται σε έναν ου-τόπο, μια πόλη ιδανική που αναγεννιέται από τις στάχτες της.

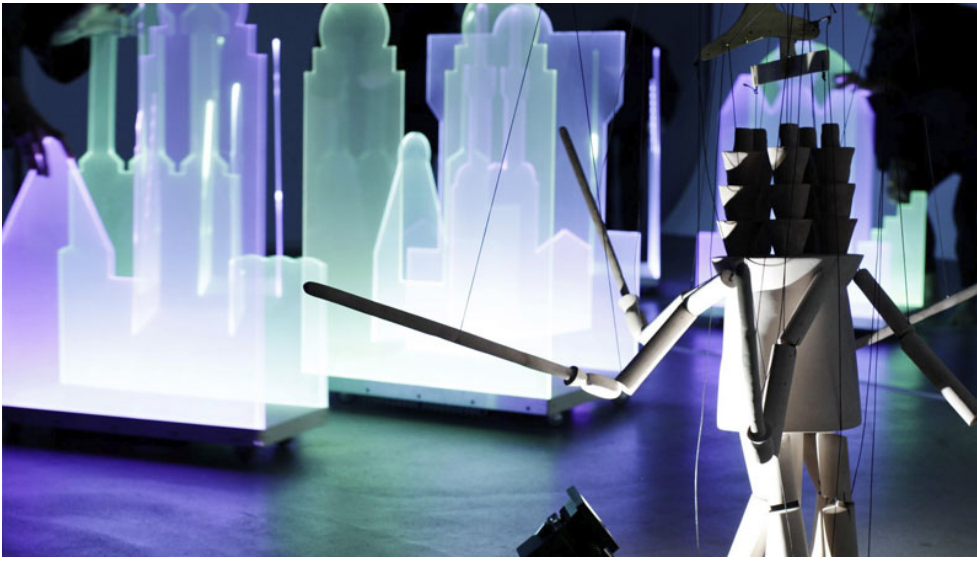

Η χορογραφική επίβλεψη της Μαρκέλλας Μανωλιάδη στη δημιουργία αυτή αποτελεί έναν χορευτικό αυτοσχεδιασμό, προσαρμοσμένο ειδικά στον χώρο του νέου κτηρίου του ΕΜΣΤ. Επιχειρεί την ιδεατή αναδόμηση μιας πλωτής πόλης, που θυμίζει το φανταστικό βασίλειο του Robot King, της οποίας οι διαφορετικές όψεις και οι τοίχοι μετακινούνται από επτά χορευτές. Η πόλη αυτή, σαν να τη χτυπάει η θάλασσα, θα υποστεί τις συνέπειες ενός φανταστικού κύματος που θα δημιουργήσουν εκ του μηδενός οι κινήσεις των χορευτών, υπό τους ήχους που ηχογραφήθηκαν από τον Denis Savary και την Darhéné Bengoa, μια σύνθεση από φωνές, μελωδίες, δονήσεις και ψιθύρους ανθρώπων, πόλεων και φύσης, ένα κοσμοπολίτικο ηχητικό ταξίδι.

Μετά τις παραστάσεις που προηγήθηκαν στη Ζυρίχη, τη Γενεύη (Cabaret Voltaire, Εθνογραφικό Μουσείο) και το Παρίσι (Centre Culturel Suisse), η παράσταση Lagune, θέτοντας ζητήματα μετακινήσεων και αμφισβητήσεων, δόμησης και αποδόμησης, θα αξιοποιήσει τον χώρο του δώματος του ΕΜΣΤ ως πεδίο για την ανάπτυξη μιας δυναμικής προς την ελευθερία. Την ελευθερία που μπορεί ο καθένας να αδράξει, αυτοανακηρυσσόμενος DADA, λαμβάνοντας υπόψιν τα λόγια του Τριστάν Τζαρά:

«Η τέχνη δεν θίγει κανέναν και εκείνοι που ξέρουν να ενδιαφέρονται, θα λάβουν χάδια και την ευκαιρία να εμπλουτίσουν τη χώρα με τη συνομιλία τους».

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: Denis Savary

Χορογράφος: Μαρκέλλα Μανωλιάδη

Βοηθός Χορογράφος: Pierre Magendie

Καλλιτεχνική και Μουσική Διεύθυνση: Daphné Bengoa

Κουκλοπαίκτρια: Evelyne Villaine

Χορευτές: Αναστάσιος Κουκουτάς, Γαβριέλα Αντωνοπούλου, Άρης Παπαδόπουλος, Ιωάννα Τουμπακάρη, Γιάννης Τσιγκρής, Ελένη Ανδρεουλάκη, Μάρω Σταυρινού

Σκηνογραφία: Denis Savary και Juliette Roduit

Ενδυματολόγος: Vanessa Schindler

Τεχνική Διεύθυνση και Φωτισμός: Luc Job

Παραγωγή και συντονισμός: Ίδρυμα Fluxum και Flux Laboratory

Ντοκιμαντέρ (ταινία και φωτογραφία): Daphné Bengoa

LAGUNE

Performance του Denis Savary Στο δώμα του νέου κτηρίου του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης 19 Μαΐου 2016 στις 20.30

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη για το κοινό και θα πραγματοποιηθεί με 150 Δελτία εισόδου που θα διανεμηθούν με αυστηρή σειρά προτεραιότητας την Τρίτη, 17/05/2016, από τις 11.00 και μέχρι εξαντλήσεώς τους, από το ισόγειο του νέου του κτηρίου του ΕΜΣΤ (είσοδος από την Λεωφόρο Συγγρού).

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) Λεωφ. Καλλιρρόης & Αμβρ. Φραντζή (πρώην εργοστάσιο Φιξ) Τηλ: 211 1019000-99

Το πρώτο σου γεύμα Δωρεάν

Υπέροχο Φαγητό από διάσημους chef Το φαγητό φτάνει ζεστό σε 15 λεπτά!

ΔΕΣΜΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ Α.Ε.

© 1996-2016

Το σύνολο του περιχομένου είναι πρωτότυπο, αποτέλεσμα δημοσιογραφικής έρευνας και προστατεύεται από τους νόμους περί πνευματικών δικαιωμάτων.

Απαγορεύεται η αντιγραφή ολόκληρου ή μέρους αυτού χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του Εκδότη.

Όροι χρήσης και δήλωση προστασίας ιδιωτικού απορρήτου

Συντακτική ομάδα

Διαφήμιση

Οικονομικά στοιχεία

Επικοινωνία

αθηνόραμα App

αθηνόραμα

αθηνόραμα club

αθηνόραμα Umami

αθηνόραμα digital

αθηνόραμα travel

αθηνόραμα ALPHA GUIDE

SHAKER TROPHY 2016 αθηνόραμα barawards

ΧΡΥΣΟΙ ΣΚΟΥΦΟΙ

Member of ENEA

Το ΕΜΣΤ ανοίγει σήμερα με χορογραφική περφόρμανς

ΑΘΗΝΑ 19/05/2016

Glatte Haut dank Hyaluron
Überzeugende Falten-Weg-Wirkung!
Jetzt mit Geld-Zurück-Garantie.

Μια πρωτότυπη λιμνοθάλασσα ανθρώπων και γυάλινων γλυπτών κτιρίων επιπλέει και γιατί όχι, «ίππεται» μόνο γι απόψε, στο δώμα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Πρόκειται για την χορογραφική περφόρμανς Lagune, που συνυπογράφει ο Ελβετός εικαστικός Dennis Savary, με την χορογράφο Μαρκέλα Μανωλιάδη και Έλληνες χορευτές, σε παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum.

Είναι η πρώτη δράση του ΕΜΣΤ, το οποίο, όπως έχει ενημερώσει, «αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του και εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών που θα το οδηγήσουν στα εγκαίνιά του, επέλεξε την πραγματοποίηση σειράς καλλιτεχνικών δράσεων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, που στοχεύουν

αφενός στη γνωριμία με το κοινό και αφετέρου στην ανάπτυξη συνεργειών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα συναφούς σκοπού».

Το ΑΠΕ-ΜΠΕ βρέθηκε λίγο πριν την επίσημη πρεμιέρα, στην δοκιμή της Lagune, που επανασχεδιάστηκε ειδικά για το δώμα του ΕΜΣΤ, αφού η περφόρμανς έρχεται από την Ζυρίχη, την Γενεύη και το Παρίσι, όπου έχει παρουσιαστεί σε μικρούς κλειστούς χώρους.

«Η ιδέα της Lagune είναι να δείξουμε μια μικρή πόλη με τους κατοίκους της, τη ζωή της, τα κτίρια, τα φώτα της. Σαν κουκλοθέατρο με διαφορετική χορογραφία και χορευτές» λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο γλύπτης και visual artist, Dennis Savary, που υπογράφει επίσης τη σκηνογραφία.

-Και τι συμβαίνει σ αυτή την μικρή πόλη ; «Η ιστορία της αλλάζει σε κάθε παράσταση ανάλογα με τον χορογράφο και τους χορευτές. Εδώ θα δούμε κάτι διαφορετικό από την παράσταση της Γενεύης».

-Τι εμπνέεται από την Αθήνα; «Είναι υπέροχο να παίζουμε στην ταράτσα αυτού του Μουσείου... η ιδέα είναι να βάλουμε την δική μας μικρή κουκλοπόλη στη μεγάλη ελληνική πρωτεύουσα. Και η δική μου μικρή πόλη "παίζει" με την Ακρόπολη , με τα κτίρια που βλέπουμε από την θέα του ΕΜΣΤ. Από εδώ ψηλά, στο δώμα, μοιάζει να επιπλέει στην θάλασσα και γιατί όχι στον αέρα, σαν όλη η πόλη να πετά...».

-Ποια είναι η αίσθηση του από το Μουσείο; «Είναι παράξενο... ένα μεγάλο, άδειο κτίριο. Σαν

καλλιτέχνης στο μυαλό μου έρχεται ο άδειος χώρος, έννοια που απασχολεί την τέχνη και τους καλλιτέχνες. Επίσης, έχω την αίσθηση του... στοιχειωμένου».

Η διάρκεια της περφόρμανς είναι 30 λεπτά και οι θέσεις των θεατών περιορισμένες, λόγω ασφαλείας αφού πρόκειται για δοκιμαστική λειτουργία του ΕΜΣΤ. Η παράσταση είναι σφοδρά του Ιδρύματος Fluxum στο ΕΜΣΤ, στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Μουσείων, τονίζει η Σύνθια Οντιέρ, ιδρύτρια του Flux.

Είναι πολύ μικρό πρόγραμμα, συμβολικό, που οργανώσαμε φέτος στην Ελβετία, με τονταετή επέτειο του κινήματος DADA» εξηγεί η ίδια τονίζοντας την ευκαιρία που της δόθηκε από την διευθύντρια του ΕΜΣΤ Κατερίνα υργείο Πολιτισμού και την πρεσβεία της Ελβετίας στην Ελλάδα, να ι να παρουσιάσει την περφόρμανς «με επτά Έλληνες χορευτές και την :λλα Μανωλιάδη, που ετοιμάζονται εδώ κι ένα μήνα για το πρότζεκτ .Είναι πολύ » λέει η ελληνικής καταγωγής, Σύνθια Οντιέρ ετοιμάζοντας τα επόμενα σχέδια υ πειραματικού πολιτιστικού κέντρου Flux Laboratory, γνωστού από την δράση λιτιστικό πολυχώρο metamatic:taf, στο Μοναστηράκι.

Τα προλεγόμενα του ΕΜΣΤ για τον γιορτασμό της Ημέρας των Μουσείων Η περφόρμανς του Denis Savary "Lagune"

ΤΡΙΤΗ, 17 ΜΑΪΟΣ 2016 15:50 Διαχειριστής

Πρόγραμμα ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Το ΕΜΣΤ αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του και εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών που θα το οδηγήσουν στα εγκαίνιά του, επέλεξε την πραγματοποίηση σειράς καλλιτεχνικών δράσεων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, που στοχεύουν αφενός στη γνωριμία με το κοινό και αφετέρου στην ανάπτυξη

συnergιών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα συναφούς σκοπού.

LAGUNE

Performance του Denis Savary

Στο δώμα του νέου κτηρίου του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης

19 Μαΐου 2016

στις 20.30

Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το Ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory, με την υποστήριξη της Πρεσβείας της Ελβετίας στην Ελλάδα και το metamatic:taf, παρουσιάζουν στο δώμα του ΕΜΣΤ στις 19 Μαΐου, στο πλαίσιο της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων, την περφόρμανς Lagune του Ελβετού καλλιτέχνη Denis Savary.

Η περφόρμανς Lagune (Λιμνοθάλασσα), μια πρωτότυπη δημιουργία του καλλιτέχνη Denis Savary, είναι μια παραγωγή του Ίδρυματος Fluxum, με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA. Η έμπνευσή της αντλήθηκε από το μυθιστόρημα "Η ακτή των Σύρτεων" (Le Rivage des Syrtes) του Ζυλιέν Γκρακ (1951), από την μαριονέτα Robot King της Ελβετίδας Sophie Taeuber-Arp, την οποία αναπαρήγαγε κατά προσέγγιση για την παράσταση η Evelyne Villalme και από την Αρχιτεκτονική γυαλιού του Paul Scheerbart, όπου άνθρωπος και πόλη δομούν και ταυτόχρονα εξαφανίζονται ο ένας τον άλλον. Πρόκειται για ένα έργο με ισχυρούς συμβολισμούς καθώς αναφέρεται σε έναν ου-τόπο, μια πόλη ιδανική που αναγεννιέται από τις στάχτες της.

Η χορογραφική επίβλεψη της Μαρκέλλας Μανωλιάδη στη δημιουργία αυτή αποτελεί έναν χορευτικό αυτοσχεδιασμό, προσαρμοσμένο ειδικά στον χώρο του νέου κτηρίου του ΕΜΣΤ. Επιχειρεί την ιδεατή αναδόμηση μιας πλωτής πόλης, που θυμίζει το φανταστικό βασίλειο του Robot King, της οποίας οι διαφορετικές όψεις και οι τοίχοι μετακινούνται από επτά χορευτές. Η πόλη αυτή, σαν να τη χτυπάει η θάλασσα, θα υποστεί τις συνέπειες ενός φανταστικού κύματος που θα δημιουργήσουν εκ του μηδενός οι κινήσεις των χορευτών, υπό τους ήχους που ηχογραφήθηκαν από τον Denis Savary και την Daphné Bengoa, μια σύνθεση από φωνές, μελωδίες, δονήσεις και ψιθύρους ανθρώπων, πόλεων και φύσης, ένα κοσμοπολιτικό ηχητικό ταξίδι.

Μετά τις παραστάσεις που προηγήθηκαν στη Ζυρίχη, τη Γενεύη (Cabaret Voltaire, Εθνογραφικό Μουσείο) και το Παρίσι (Centre Culturel Suisse), η παράσταση Lagune, θέτοντας ζητήματα μετακινήσεων και αμφισβητήσεων, δόμησης και αποδόμησης, θα αξιοποιήσει τον χώρο του δώματος του ΕΜΣΤ ως πεδίο για την ανάπτυξη μιας δυναμικής προς την ελευθερία. Την ελευθερία που μπορεί ο καθένας να αδράξει, αυτοανακηρυσσόμενος DADA,

λαμβάνοντας υπόψιν τα λόγια του Τριστάν Τζαρά:

«Η τέχνη δεν απογοητεύει κανέναν και οι άνθρωποι που ενδιαφέρονται θα δεχτούν τα χάρδια και την μοναδική ευκαιρία να πληθύνουν τον τόπο του διαλόγου τους».

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: Denis Savary
Χορογράφος: Μαρκέλλα Μανωλιάδη
Βοηθός Χορογράφος: Pierre Magendie
Καλλιτεχνική και Μουσική Διεύθυνση: Daphné Bengoa
Κουκλοπαίκτρια: Evelyne Villaine
Χορευτές: Αναστάσιος Κουκουτάς, Γαβριέλα Αντωνοπούλου, Άρης Παπαδόπουλος, Ιωάννα Τουμπακάρη, Γιάννης Τσιγκρής, Ελένη Ανδρεουλάκη, Μάρω Σταυρινού
Σκηνογραφία: Denis Savary και Juliette Roduit
Ενδυματολόγος: Vanessa Schindler
Τεχνική Διεύθυνση και Φωτισμός: Luc Job
Παραγωγή και συντονισμός: Ίδρυμα Fluxum και Flux Laboratory
Ντοκιμαντέρ (ταινία και φωτογραφία): Daphné Bengoa

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ ΤΟΥ ΕΜΣΤ

FLUXUM FOUNDATION
www.fluxumfoundation.org

Το Ίδρυμα Fluxum δραστηριοποιείται ενθαρρύνοντας καινοτόμα πρότζεκτ. Μοιράζεται την εμπειρία του υποστηρίζοντας παραστάσεις και την εκπαίδευση στους τομείς του χορού και των πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Το Ίδρυμα Fluxum προωθεί τον Πολιτισμό με νέους τρόπους διαμεσολάβησης. Συνεργάζεται στενά με το Flux Laboratory, το οποίο λειτουργεί ως χώρος εκθέσεων, περφόρμανς, εκπαίδευσης και συναντήσεων.

FLUX LABORATORY

Το Flux Laboratory συνεχώς επαναπροσδιορίζεται εμπνέοντας νέες μορφές και νέες ιδέες και ενθαρρύνοντας τη συνεργασία και το διάλογο μεταξύ θεσμικών οργάνων και πολιτιστικών φορέων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Το Flux Laboratory διερευνά και προσφέρει απαντήσεις στις θεματικές που μελετά και αντιδρά σε επίκαιρα ζητήματα. Υποστηρίζει την αστάθεια και τον επαναπροσδιορισμό και ευτυχεί να παραμένει συνεπές στην ασυνέπεια του. Σε επιφυλακή και μόνιμη επαγρύπνηση, μετεγκαθίσταται στην Αθήνα για να μοιραστεί την πολύχρονη, 10ετή εμπειρία και τεχνογνωσία του στο σχεδιασμό και την παραγωγή πολιτιστικών δρώμενων. Το 2016, το Flux Laboratory πήρε μέρος στο πρόγραμμα φιλοξενίας metamatic:taf και κατέλαβε για πρώτη φορά το χώρο με το "Make today to Build Tomorrow". Στα πρότυπα του Flux Laboratory στη Γενεύη, το metamatic: TAF είναι ένας εναλλακτικός και πολυμορφικός χώρος. Αυτή η μετεγκατάσταση θα συνεχιστεί όλο το χρόνο με παρεμβάσεις επί τόπου, αλλά και με παράλληλες εκδηλώσεις που θα υλοποιηθούν σε όλη την Ελλάδα.

ΠΩΣ ΝΑ ΔΩΣΕΙΣ ΤΙΜΗ ΣΤΙΣ ΑΞΙΕΣ?

Το Flux Laboratory ακολουθεί έναν προβληματισμό σχετικά με τον τρόπο αποτίμησης των αξιών που σχετίζονται με την παράδοση, την ηθική και τη ήθη καθώς αντιπροσωπεύουν το συλλογικό ιδανικό. Στην Ελλάδα, περισσότερο από οπουδήποτε αλλού, οι αξίες αυτές είναι φορείς πολιτισμού. Πώς να προωθηθούν οι αξίες μιας χώρας και πώς να γίνουν ευρέως κατανοητές; Αυτά είναι μερικά από τα ερωτήματα που θα διερευνηθούν κατά τη διάρκεια της μετεγκατάστασής μας. Το Flux Laboratory προσεγγίζει την διερεύνηση των αξιών υπό το πρίσμα της ηθικής και της αισθητικής, ενώ επεκτείνει αυτή τη σκέψη αντιλαμβανόμενο τη ζωή όπως και την καλλιτεχνική δημιουργία: δίνοντας μεγάλη σημασία στη δημιουργική διαδικασία όσο και στο έργο που προκύπτει.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Denis Savary
Η δουλειά του Denis Savary καλύπτει ένα ευρύ φάσμα: βίντεο, εγκαταστάσεις, σκηνογραφία και θεατρική παραγωγή. Απόφοιτος της ECAL στη Λωζάννη, η δουλειά και η πορεία του τον οδήγησε στο Pavillon του Palais de Tokyo στο Παρίσι. Έχει πραγματοποιήσει πολλές ατομικές παρουσιάσεις στο Φεστιβάλ Τέχνης της Τουλούζης, MAMCO (Γενεύη), art3 (Βαλένθια), Jean Tinguely's Cyclop (Μιλί-λα-Φορέ), Musée d' art et d' histoire (Γενεύη), Kunsthalle (Βέρνη), Galerie du Granit / Scène Nationale (Μπέλφορτ), Centre PasquArt (Μπιέλ), Villa Bernasconi (Γενεύη), Jeu de Paume (Παρίσι), Jenisch Museum (Βεβέ). Έχει συμμετάσχει επίσης σε ομαδικές εκθέσεις στους εξής χώρους: Villa dei Cedri (Μπελντσόνα),

Swiss Institute (Νέα Υόρκη), ECAL (Λωζάνη), Môtiers-art en plein air, στο Κέντρο Εικαστικών Τεχνών (Συλλογές), CNAP (Παρίσι), La Centrale (Βρυξέλλες), Los Angeles Municipal Art Gallery, Aargauer Kunsthau (Ααράου), Ricard Foundation (Παρίσι).

Ο Denis Savary έχει λάβει δύο βραβεία Ελβετικής τέχνης, το πολιτιστικό βραβείο Vaudoix καθώς και υποτροφία από το Ίδρυμα Leenards.

Μαρκέλλα Μανωλιάδη I Χορογράφος

Η Μαρκέλλα Μανωλιάδη γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από την Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης το 2002.

Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια χορού στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με τους David Zambrano, Julien Hamilton, Trisha Brown, Steve Paxton, Wim Vandekeybus κ.α.

Από το 2000 συνεργάζεται με τις εξής ομάδες χορού: Λάθος Κίνηση του Κ. Μίχου, Quasistellar της Αποστολίας Παπαδαμάκη, Amorphy της Τζ. Αργυρίου, Landscape της Ι. Πάραλη, με την Π. Σταματοπούλου, την Α. Στελλατού, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη.

Από το 2008 συνεργάζεται με την ομάδα χορού Oktana του Κωνσταντίνου Ρήγου και Apostoma του Α. Φωνιάδακη.

Ως βοηθός χορογράφου δούλεψε για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες του 2004, στη Λυρική σκηνή και στην παιδική σκηνή του Εθνικού Θεάτρου.

Διδάσκει στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης, και στην Ανώτερη επαγγελματική σχολή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Μέσα από τη συμμετοχή της στην ομάδα Λάθος Κίνηση, διδάσκει και συνεργάζεται με χορευτές με αναπηρίες.

Επίσης διδάσκει Contact Improvisation και ReleaseTechnique στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Pierre Magendie I Βοηθός Χορογράφος

Ο Pierre Magendie γεννήθηκε το 1985 στην Μπαγιόν Γαλλίας. Απόφοιτος του τμήματος Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου του Bordeaux και αριστούχος της Κρατικής Σχολής Χορού (ΚΣΟΤ), ζει στην Αθήνα τα τελευταία δέκα χρόνια. Χόρεψε για τη Μαρκέλλα Μανωλιάδη (You cannot have me, 2012) και τον Αντώνη Φωνιάδακη (Romeo and Juliet 2011, Wisteria 9 Maiden 2014), με τον οποίο συνεργάστηκε τελευταία και ως βοηθός χορογράφου (Shaker Loops, Ballet de Lorraine, 2014, Dalgalar, MDT Istanbul, 2015).

Χορευτές

Η Γαβριέλα Αντωνοπούλου γεννήθηκε στην Ελλάδα το 1994 και από πολύ μικρή, παρακολούθησε μαθήματα μπαλέτου και σύγχρονου χορού. Το 2012 ξεκίνησε τις σπουδές της στην Κρατική Σχολή Χορού (ΚΣΟΤ). Κατά τη διάρκεια των σπουδών της επιλέχθηκε να εκτελέσει την παράσταση Panorama της Martha Graham στο New York City Center στη Νέα Υόρκη, καθώς και χορογραφίες από τον Τοσο Lachky και τον Akram Khan με την Hellenic Dance Company. Αποφοίτησε από την ΚΣΟΤ με διάκριση και συνεχίζει να παίρνει μέρος σε παραστάσεις όπως με την ομάδα Platform META. Η Γαβριέλα Αντωνοπούλου συμμετέχει ενεργά σε σεμινάρια και workshops, καθώς και σε διάφορες ομάδες εθελοντών, σε μια προσπάθεια να επιτύχει μια συνεχή ανάπτυξη.

Η Ελένη Ανδρουλάκη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1988. Αποφοίτησε από το Dance Performance από το κολέγιο ΑΚΜΗ στην Αθήνα. Από το 2012 διδάσκει Release Technique στην σχολή χορού Metaneira στην Αθήνα, σπουδάζοντας παράλληλα αφρικάνικο χορό (ως μέλος της ομάδας χορού Anasa) και παραδίδοντας μαθήματα στη σχολή χορού του Δήμου Αλίμου. Το 2013-2014 συνεργάστηκε με τον Pierre Magendie στο έργο "You can have me" με χορογραφία της Μαρκέλλας Μανωλιάδη. Συνεργάστηκε επίσης με την ομάδα ΜΥΙΑ στην παράσταση "Cinderella" το 2010-2011 στο πλαίσιο του Φεστιβάλ των Νέων Χορογράφων στην Αθήνα. Ως χορεύτρια, συμμετείχε στη περφόρμανς με τίτλο "Sarothra" της εικαστικού Chrysiida Stroughof με χορογραφία της Μαρκέλλας Μανωλιάδη. Ως χορογράφος, το έργο της "Flawless", παρουσιάστηκε κατά την διάρκεια του Φεστιβάλ Arc for dance το 2012.

Ο Αναστάσιος Κουκουτάς γεννήθηκε στη Μυτιλήνη το 1981. Σπούδασε Επικοινωνία και Επιχειρησιακή Έρευνα στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και συνέχισε την εκπαίδευσή του στην Ακαδημία της Σκάλας του Μιλάνου, πάνω στην Καλλιτεχνική Διαχείριση και Παραγωγή. Τα τελευταία έξι χρόνια εργάζεται στον εκδοτικό τομέα με κύρια απασχόληση το Φεστιβάλ Αθηνών. Συνεργάζεται τακτικά με τις διαδικτυακές πλατφόρμες ενημέρωσης "Dancetheater" και "Dancepress", όπου δημοσιεύει απόψεις/κριτικά δοκίμια πάνω στην αισθητική του Χορού και τις σύγχρονες παραστατικές τέχνες. Ως συγγραφέας, ήταν μέλος της Spring back Academy, μια ομάδα νέων ευρωπαίων κριτικών που σχηματίστηκε υπό την αιγίδα της Aerowaves. Διδάσκει Ιστορία Χορού και εργάζεται ως δραματουργός για παραστάσεις θεάτρου και χορού.

Ο Άρης Παπαδόπουλος γεννήθηκε το 1983 στην Αθήνα. Εργάζεται ως χορευτής, περφόρμερ, δάσκαλος και αρχιτέκτονας. Αποφοίτησε το 2012 από την Ελληνική Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης στην Αθήνα και το 2009, από την Αρχιτεκτονική Σχολή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (ΕΜΠ). Ως χορευτής, έχει συνεργαστεί με διάφορες ομάδες χορού όπως οι ομάδες

Ελεύθερη Πτώση, Κι Όμως Κινείται, και Πέρσα Σταματοπούλου. Από το 2012, συνεργάζεται με την ομάδα OKTANA Dancetheatre – και τον Κωνσταντίνο Ρήγο σε διάφορες παραγωγές (2012-2015). Πρόσφατα έγινε μέλος της ομάδας χορού Arotosoma και συνεργάστηκε με τον χορογράφο Αντώνη Φωνιαδάκη στην παράσταση Wisteria Maiden το 2015. Από το 2013 διδάσκει στα δημόσια γυμνάσια, υπό την αιγίδα του Ιδρύματος Ωνάση στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού προγράμματος Dancing to Connect (2013-2016). Αυτήν την περίοδο, ο Άρης Παπαδόπουλος πειραματίζεται με το δικό του δημιουργικό έργο μελετώντας τον τρόπο με τον οποίο οι εφήμερες κατασκευές του κινούμενου σώματος συνυφαίνουν.

Η Μάρω Σταυρινού γεννήθηκε το 1992 στην Ελλάδα και άρχισε το μπαλέτο στην ηλικία έξι χρονών. Ολοκλήρωσε την εκπαίδευση της στη Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης στην Αθήνα (2011-2014) όπου ασχολήθηκε με διάφορες σύγχρονες τεχνικές. Ως μέλος της Hellenic Dance Company έχει πάρει μέρος σε παραστάσεις του Pascal Rioult, και της Martha Graham στην Αθήνα και τη Νέα Υόρκη. Επίσης, συνεργάστηκε με χορογράφους όπως ο Paul Blackman, η Κριστίν Γουζέλη, ο Φώτης Νικολάου, η Μαρία Παπαδοπούλου και άλλοι. Παρακολούθησε σεμινάρια και workshops με τους Ohad Naharin (GagaTechnique), workshops από Batsheva ρεπερτόριο (GagaTechnique) στο Τελ Αβίβ, και σεμινάρια με τους Guy Shomroni Yaniv Avraham, Αντώνη Φωνιαδάκη, Ιωάννη Μανταφούνη, Λίντα Καπετανέα, Jozef Frucsek, Damien Jalet, Samuel Lefeuvre, Anton Lachky, και Yen-Ching Lin. Παρακολούθησε επίσης μαθήματα του Εθνικού Ωδείου Μουσικής και Χορού στο Παρίσι και αυτή την περίοδο ολοκληρώνει τις σπουδές της στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών.

Η Ιωάννα Τουμπακάρη γεννήθηκε στην Αθήνα και αποφοίτησε με άριστα από την Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης στην Αθήνα το 2001. Συνέχισε τις σπουδές της στην London Contemporary Dance School στην Αγγλία (Μεταπτυχιακό Σύγχρονου Χορού). Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, συνεργάστηκε ως χορεύτρια με το Εθνικό Θέατρο, το Εθνικό Θέατρο Βόρειας Ελλάδας, με τις ομάδες χορού Arotosoma, OKTANA Dancetheatre, YELP,Zita, Proxima, Nova Melancholia theater, τον σκηνοθέτη Γιάννη Κακλέα και πολλούς άλλους. Η Ιωάννα Τουμπακάρη κατέχει μαύρη ζώνη στο Κουνγκ Φου και είναι εγκεκριμένη προπονητής του Υπουργείου Αθλητισμού. Το 2014, κέρδισε το αργυρό μετάλλιο στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα κινέζικης πάλης (Shuai Jiao) στη Ρώμη.

Ο Γιάννης Τσιγκρής γεννήθηκε στην Αθήνα και αποφοίτησε από την σχολή χορού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής το 2012 και συνέχισε τις σπουδές του στο London Contemporary Dance School το 2014.

Συνεργάστηκε με την Εθνική Λυρική Σκηνή στο πλαίσιο παραγωγών όπερας και μπαλέτου με χορογράφους από Αγγλία, όπως τους Jorge Crecis, Sasha Rubicek, Paolo Mangiola, Eleesha Drennan, Jenni Wren, και Joe Moran. Συνεργάστηκε επίσης με τη Barbican Gallery στο Λονδίνο για την έκθεση Dancing around Duchamp με επιμέλεια της Jeannie Steele, ερμηνεύοντας κάποια έργα του Merce Cunningham.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του, χορογράφησε ένα ντουέτο και ένα ομαδικό έργο για τη Σχολή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής Αθηνών (2011-2012) που παρουσιάστηκε στο 11ο Φεστιβάλ Ελλήνων Χορογράφων το 2012.

Μετά από τις εμπειρίες και τις συνεργασίες του στο Λονδίνο, συνεργάστηκε ως διαμένον (resident) καλλιτέχνης με το κέντρο χορού Ακροποδητή στη Σύρο, χορογραφώντας μια σόλο παραγωγή. Παρουσίασε επίσης παραστάσεις για την 7η έκδοση του φεστιβάλ Arc for dance, και ένα σόλο έργο για την σχολή χορού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής όπου διδάσκει αυτοσχεδιασμό και σύνθεση από τον Μάιο του 2015. Συμμετείχε ως χορευτής και χορογράφος στο έργο του Λαβυρίνθου της Κυψέλης με παραγωγή KUNST-STOFF και την υποστήριξη του NEON. Ο Γιάννης Τσιγκρής εργάζεται ως ανεξάρτητος χορογράφος, χορευτής και δάσκαλος.

Σημείωση: Κάθε άτομο μπορεί να παραλάβει μέχρι δύο Δελτία Εισόδου. Για την καλύτερη εξυπηρέτηση όλων θα ζητούνται τα στοιχεία επικοινωνίας όπως προμηθευτούν τα Δελτία Εισόδου που θα διανεμηθούν.

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη για το κοινό και θα πραγματοποιηθεί με 150 Δελτία εισόδου που θα διανεμηθούν με αυστηρή σειρά προτεραιότητας την Τρίτη, 17/05/2016, από τις 11.00 και μέχρι εξαντλήσεώς τους, από το ισόγειο του νέου του κτηρίου του ΕΜΣΤ (είσοδος από την Λεωφόρο Συγγρού).

Έναρξη ΕΜΣΤ με Νταντά

ΤΡΙΤΗ, 24 ΜΑΙΟΣ 2016 14:24 διαχειριστής

Της Αννίτας Αποστολάκη

«Το Νταντά ήταν ελευθερία: οι ιδρυτές του πήγαν στην Ελβετία, γιατί αναζητούσαν έναν τρόπο να εκφραστούν ελεύθερα.» Με αυτήν την εισαγωγή, η Cynthia Odier, αντιπρόεδρος του Fluxum Foundation, συνόψισε -σε άπταιστα

ελληνικά- την ουσία του Νταντά, τη σημασία του οποίου τιμούν φέτος μεγάλα καλλιτεχνικά ιδρύματα και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού, με εκδηλώσεις και εκθέσεις για τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του. Ήταν απολύτως εύστοχη, λοιπόν, η επιλογή της περφόρμανς "Lagune" του Ελβετού καλλιτέχνη Denis Savary για την έναρξη του προγράμματος που θα προηγηθεί των επίσημων εγκαινίων του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ).

Αξιοσημείωτο είναι ότι, από άποψη προδιαγραφών, το κτίριο του ΕΜΣΤ, το ανακαινισμένο πρώην εργοστάσιο Φιξ στη Συγγρού, πραγματικά δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τα κτιριακά συγκροτήματα αντίστοιχων πολιτιστικών οργανισμών του εξωτερικού. Το δε δώμα του μουσείου, όπου πραγματοποιήθηκε η περφόρμανς, διαθέτει μία απρόσκοπτη θέα 360 μοιρών στην πόλη, που αυτομάτως βάζει το θεατή να αναλογιστεί το κομβικό σημείο στο οποίο βρίσκεται: ανάμεσα στα μνημεία του ένδοξου αρχαίου παρελθόντος και τις προσφυγικές και εργατικές συνοικίες που αναπτύχθηκαν πέριξ του παλιού εργοστασίου. Σε αυτήν τη θέα βρισκόταν εγκατεστημένη μια ελεύθερη ανακατασκευή του Robot King της Sophie Taeuber-Arp, ένα έργο το οποίο, μαζί με το μυθιστόρημα «Η Απέναντι Όχθη» του Julien Gracq, αποτέλεσε την πηγή έμπνευσης για την περφόρμανς του Savary, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα σε συνεργασία με τη Μαρκέλλα Μανωλιάδη, καθηγήτρια της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης (ΚΣΟΤ).

Η περιγραφή έλεγε ότι το "Lagune" είναι το φανταστικό υπερθαλάσσιο βασίλειο του Robot King: μια πόλη που την χτυπά ένα θαλάσσιο κύμα, το οποίο προκαλείται από τις ανάσες των επτά χορευτών. Η εγκατάσταση της πόλης περιελάμβανε περιγράμματα από χαρακτηριστικές κτιριακές δομές τόσο της Δύσης όσο και της Ανατολής: το βασίλειο του Robot King είναι, λοιπόν, μια διπολιτισμική πόλη, που παίρνει ζωή από τους κατοίκους-χορευτές. Με ρυθμικές επαναληπτικές κινήσεις, οι χορευτές μετακινούσαν στο χώρο τα διάφορα κομμάτια της πόλης, σε μια διαδικασία φαινομενικά ενορχηστρωμένη από το Robot King. Σταδιακά, οι χορευτές άρχισαν να ακολουθούν το δικό τους ρυθμό: ήταν προϊόντα της πόλης, αλλά εν τέλει διαμόρφωναν την πόλη. Οι ήχοι που τους συνόδευαν εναλλάσσονταν μεταξύ θαλάσσιων και βιομηχανικών ήχων, αλλά και τζαζ μελωδίες στον απόηχο της βουής της πολυσύχναστης Συγγρού, χωρίς απαραίτητη σύνδεση ή συνέχεια -όπως θα περίμενε κανείς από μία περφόρμανς εμπνευσμένη από το Νταντά.

Η ασυνάρτητη καλλιτεχνική γλώσσα του Νταντά αποτελεί αντανάκλαση της εποχής του: οι ιδρυτές του κινήματος έψαχναν να βρουν έναν τρόπο να εκφράσουν καλλιτεχνικά τις εντάσεις ενός κόσμου που βάδιζε προς την πλήρη αυτοματοποίηση και προσπαθούσε να κατανοήσει τις κοινωνικές αλλαγές που έφερε το ξέσπασμα του Α΄ Παγκόσμιου Πόλεμου. Η ρήξη με το παρελθόν και η απόρριψη της λογικής με την οποία βάδιζε η κοινωνία, οδήγησε σε μια εικαστική γλώσσα που εκφράζει ακριβώς την αποδόμηση και την ανατροπή των συμβατικών συνδέσεων υλικών, κειμένων, ήχων και νοήματος.

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι η Ελλάδα βιώνει πολιτικές και κοινωνικές ζυμώσεις αντίστοιχες αυτών που εξέθρεψαν το κίνημα του Νταντά. Σε ένα περιβάλλον ραγδαίων οικονομικών ανακατατάξεων που αλλάζουν το σκηνικό σε παγκόσμια κλίμακα, καλλιτέχνες και καλλιτεχνικοί οργανισμοί ψάχνουν τρόπους να επιβιώσουν και να παράγουν έργο σε μια χώρα-επίκεντρο των εξελίξεων. Η λέξη-κλειδί εδώ είναι «συνεργασία»: οργανισμοί και καλλιτέχνες στηρίζουν ο ένας τον άλλον, σε μια προσπάθεια ανίχνευσης και επανατοποθέτησης του ρόλου των εικαστικών σε

μία κοινωνία σε μετάβαση. Μία τέτοια συνεργασία ήταν η παρουσίαση της περφόρμανς “Lagune” του Denis Savary στο ΕΜΣΤ, που, με τη στήριξη του Fluxum Foundation και του Flux Laboratory, έδωσε το βήμα σε μια Ελληνίδα δημιουργό να συνομιλήσει με τα διεθνή εικαστικά δρώμενα, με ένα άρτιο αποτέλεσμα.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν ήταν όντως συμβολική η κίνηση του ΕΜΣΤ να εγκαινιάσει τις εκδηλώσεις του με ένα φόρο τιμής στο Νταντά. Ήταν σίγουρα, όμως, μια τόσο επιτυχημένη επιλογή, ώστε θα παραβλέψουμε το γεγονός ότι ένα κρατικό μουσείο άνοιξε για έναν περιορισμένο αριθμό ατόμων, οι μισοί εκ των οποίων είχαν πρόσκληση. Άλλωστε, ακουγόταν ειλικρινής η λύπη της διευθύντριας, κ. Κατερίνας Κοσκινά, για την αδυναμία του ΕΜΣΤ να ανοίξει τις πόρτες του σε όλους όσους επιθυμούν να το επισκεφθούν, καθώς και η παράκλησή της προς τον Υπουργό Πολιτισμού, κ. Αριστείδη Μπαλτά, να δρομολογηθούν άμεσα οι ενέργειες που θα το καταστήσουν αυτό εφικτό.

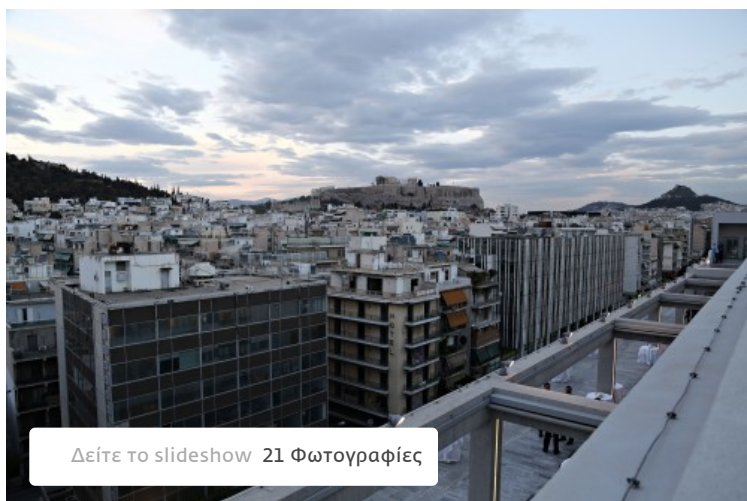
Μακάρι το πρόγραμμα των εκδηλώσεων του ΕΜΣΤ που έχει ανακοινωθεί να διατηρηθεί ως έχει και όντως να οδηγήσει στα πολυπόθητα εγκαίνια στις αρχές του 2017. Η ύπαρξη ενός ανοιχτού εθνικού μουσείου για τη σύγχρονη τέχνη θα αποτελέσει απόδειξη ότι το κράτος αναγνωρίζει και στηρίζει τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία και μια ένεση αισιοδοξίας για τον εγχώριο καλλιτεχνικό κόσμο. Διότι μέχρι στιγμής, η Οδύσσεια του ΕΜΣΤ αποτελεί ακόμη ένα παράδειγμα της γενικότερης πορείας της Ελλάδας: καλές οι προθέσεις, καλές οι προδιαγραφές, αλλά χρειάζεται και σωστή διαχείριση.

Η πρώτη δράση του ΕΜΣΤ - Φως, χορός και DADA στην περφόρμανς "Lagune"

Στην ταράτσα του νέου κτιρίου εγκαινιάστηκε χθες το βράδυ η σειρά καλλιτεχνικών δράσεων

SHARES **17**

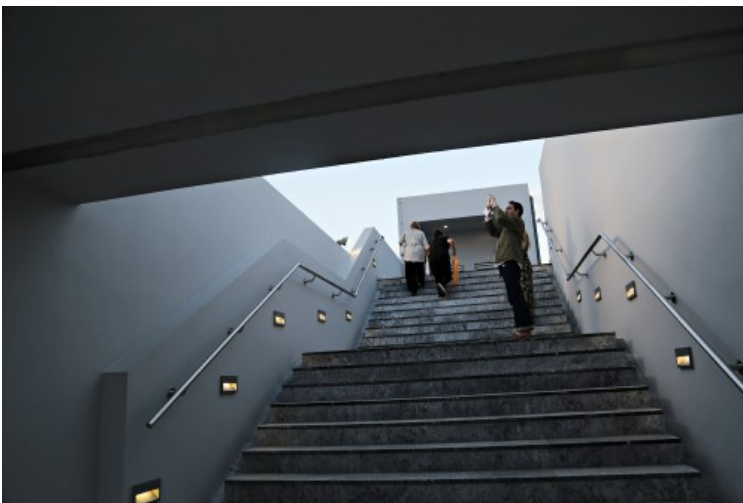
ΣΧΟΛΙΑΣΤΕ

Με αφορμή την Διεθνή ημέρα Μουσείων, χθες 19 Μαΐου, το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης παρουσίασε στο δώμα του την περφόρμανς "Lagune" του Ελβετού καλλιτέχνη Denis Savary, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory.

Το ΕΜΣΤ αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του θα πραγματοποιήσει σειρά καλλιτεχνικών δράσεων, που στοχεύουν στη γνωριμία με το κοινό και στην ανάπτυξη συνεργιών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα με συναφές αντικείμενο.

«Η ιδέα της Lagune είναι να δείξουμε μια μικρή πόλη με τους κατοίκους της, τη ζωή της, τα κτίρια, τα φώτα της. Σαν κουκλοθέατρο με διαφορετική χορογραφία και χορευτές» λέει ο γλύπτης και visual artist, Dennis Savary, που υπογράφει επίσης τη σκηνογραφία. «Είναι υπέροχο να παίζουμε στην ταράτσα αυτού του Μουσείου... η ιδέα είναι να βάλουμε την δική μας μικρή κουκλόπολη στη μεγάλη ελληνική πρωτεύουσα. Και η δική μου μικρή πόλη "παίζει" με την Ακρόπολη, με τα κτίρια που βλέπουμε από την θέα του ΕΜΣΤ. Από εδώ ψηλά, στο δώμα, μοιάζει να επιπλέει στην θάλασσα και γιατί όχι στον αέρα, σαν όλη η πόλη να πετά...» δήλωσε ο ίδιος στο ΑΠΕ/ΜΠΕ.

ΠΟΛΗ 21.05.2016

Δοκιμή δυνάμεων στο νέο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

ΣΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Η χορευτική περφόμανς «Lagune» του Ντενίς Σαβαρί σε χορογραφία Μαρκέλλας Μανωλιάδη, με Έλληνες χορευτές, άνοιξε την πρώτη εκδήλωση του ΕΜΣΤ.

«Υοιο! Θα περιμένουμε μήπως καταφέρουμε και μπούμε», μου είπε η Αγάπη όταν την πληροφορήσα ότι θα έπρεπε να έχει πάρει δελτίο εισόδου. «Νομίζαμε ότι θα μπαίναμε όλοι», συμπλήρωσε η φίλη της και επειδή μάλλον δεν με πολυπίστεψαν, επιβεβαίωσαν την πληροφορία στην υποδοχή. Τα 150 δελτία εισόδου που διέθεσε το ΕΜΣΤ για την περφόρμανς «Lagune» (Λιμνοθάλασσα) του Ντενίς Σαβαρί, η οποία σηματοδότησε και το πρώτο άτυπο άνοιγμα του Μουσείου την Πέμπτη το βράδυ, έγιναν ανάρπαστα μέσα σε λιγότερο από μία ώρα. «Δεν έχω δελτίο εισόδου, δεν ήρθα γι' αυτό. Έχουμε ένα κατάστημα κοντά και με ενδιαφέρει να μάθω πότε θα ανοίξει το μουσείο», μου λέει ο Θεόδωρος Σαρμακούπης. Ορίστε και το ενδιαφέρον από την τοπική οικονομία, σκέφτομαι. Μια ευγενική κυρία δίπλα μου λέει πως περιμένει μήπως κάποιος «ακυρώσει» την τελευταία στιγμή και καταφέρει να μπει. Η περιέργεια των Αθηναίων να δουν από κοντά το μουσείο για το οποίο ακούν και διαβάζουν τα τελευταία 15 χρόνια και διακρίνεται για τις αναβολές των εγκαινίων του ήταν παραπάνω από εύλογη. Εστω και άδειο. «Νόμιζα ότι θα είχε κάποια εκθέματα. Δεν πειράζει όμως, θέλω να δω και πώς είναι. Γνωρίζω και τον καλλιτέχνη οπότε ο λόγος που έρχομαι είναι διπλός», προλαβαίνει να πει η Χριστίνα Σκάζα, καθώς περνάμε την είσοδο.

Ο χώρος, όσο μπορούμε να δούμε στην προκαθορισμένη διαδρομή μας, είναι πραγματικά εντυπωσιακός. Το λευκό κυριαρχεί και δικαίως, καθώς τα έργα θα είναι οι πρωταγωνιστές του μεγαλοπρεπούς κτιρίου. Ανεβαίνοντας τους ορόφους βλέπω μια παρέα που φωτογραφίζεται σε μια γωνιά του μουσείου. «Είμαι αρχιτέκτονας και το διδακτορικό μου αφορά το εργοστάσιο ΦΙΞ και τη μετατροπή του στο μουσείο. Το επισκεπτόμουν συχνά για τη διατριβή μου και περιμένω να ανοίξει», σημειώνει η Ντόρα Θεοδωροπούλου και μαζί ανεβαίνουμε μέχρι το δώμα του μουσείου για να δούμε και τους υπόλοιπους τυχερούς της βραδιάς να θαυμάζουν και να φωτογραφίζουν την ανεμπόδιση θέα προς την Ακρόπολη.

«Εμαθα για την εκδήλωση από το Διαδίκτυο. Ηρθε η φίλη μου και πήρε τα δελτία μας», μου λέει η Ελένη Ξωμεριτάκη από την πίσω σειρά των θέσεων. Ελπίζει να γίνουν περισσότερες εκδηλώσεις για το κοινό το επόμενο διάστημα και εκτιμά ότι το μουσείο έχει τις προϋποθέσεις να γίνει εφάμιλλο των ευρωπαϊκών. «Υπήρξαν πολλές αναβολές αλλά χαίρομαι που ολοκληρώνεται τώρα. Νομίζω εκμεταλλεύτηκαν σωστά το κτίριο ως κατασκευή και θα έχει θετική απήχηση στην Ελλάδα και διεθνώς όταν ολοκληρωθεί», επισημαίνει.

Κατά τις 9 το βράδυ, οι θέσεις στο δώμα του ΕΜΣΤ είχαν συμπληρωθεί. Η διευθύντρια του μουσείου Κατερίνα Κοσκινά καλωσόρισε τους πρώτους επισκέπτες του χώρου στο πρόγραμμα εκδηλώσεων «Προλεγόμενα», τονίζοντας ότι δεν πρόκειται για εγκαίνια, αλλά μάλλον για μια δοκιμή δυνάμεων, ένα βάπτισμα του πυρός για το Μουσείο. «Το περιμένω με μεγάλη ανυπομονησία. Με ενοχλεί η καθυστέρηση αλλά όλα καθυστερούν σ' αυτήν τη χώρα. Αν είναι να γίνει κάτι καλό, ας καθυστερήσει και λίγο», μου λέει ψιθυριστά η 25χρονη Μυρτώ Γιάνναρη. Σε μια κάμερα ο υπουργός Πολιτισμού, Αριστείδης Μπαλτάς, δήλωσε ότι ο εσωτερικός κανονισμός έχει την υπογραφή του και ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να ανοίξει άμεσα. «Στόχος είναι το συντομότερο δυνατόν», κατέληξε. Κάτι που είναι πάντα στόχος. Τα κομμάτια του πλέξιγκλας που βρίσκονται στο κέντρο του δώματος φωτίζονται. Θραύσματα μιας πόλης συγκρούονται, ενώνονται και χωρίζουν από τα κύματα που δημιουργούν οι χορευτές στο φανταστικό βασίλειο της μαριονέτας Robot King υπό τη συνοδεία ενός

μωσαϊκού ηχογραφήσεων, μουσικής και των γνώριμων ήχων της Συγγρού. Στη «Λιμνοθάλασσα» του Σαβαρί η ιδανική πόλη αναγεννιέται από τις στάχτες της. Το ΕΜΣΤ που πέρασε από πολλά κύματα και ας ελπίσουμε ότι δεν θα βαλτώσει ξανά σε κάποια από τις λιμνοθάλασσες της γραφειοκρατίας.

Ένα σούρουπο ή μια αυγή στο δώμα του ΕΜΣΤ

ΕΝΑ ΣΟΥΡΟΥΠΟ Η ΜΙΑ ΑΥΓΗ ΣΤΟ ΔΩΜΑ ΤΟΥ ΕΜΣΤ
ΜΑΪΟΥ 20, 2016 • ΕΡΨΗΜΕΡΑ

Μια μικρή πρώτη γεύση από το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Κείμενο: [Αννα Ρούτσι](http://www.elculture.gr/blog/author/anna-routsi/)
Email: routsi@elculture.gr

Το τέλειο είναι βαρετό, το ημιτελές γοητεύει, αλλά δημιουργεί και προσδοκίες. Κι όμως η αίσθησή μου όταν μπήκα στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης που υποδέχτηκε στις 19 Μαΐου το κοινό με αφορμή τη **Διεθνή Ημέρα Μουσείων**

συνδύαζε το τέλειο με το ημιτελές. Όλα ήταν εκεί, τοποθετημένα κι έτοιμα ανά πάσα στιγμή να τεθούν σε λειτουργία. Όλα ήταν εκεί, **ολοκαίνουρια, απαστράπτοντα και σχεδόν απάτητα**. Κι όλα να περιμένουν να ντυθούν και να πάρουν ζωή.

Θρυλικό πια, φορτισμένο με περιπέτειες.

απογοητεύσεις αλλά κυρίως προσδοκίες, το ΕΜΣΤ άνοιξε τις πόρτες του για να υποδεχτεί λι προσκεκλημένους και τους **150 τυχερούς** που πρόλαβαν να προμηθευτούν δελτία εισόδου. Ο κόσμος στην είσοδο περίμενε ήσυχα και πολιτισμένα, και μάλλον ευλαβικά μπήκε μέσα στο εκτυφλωτικό λευκό των διαδρόμων του μουσείου σα να βουλιάζει σ' ένα χιονισμέν τοπίο. **Μικρές λοιπόν μαύρες κουκίδες που λερώναμε το λευκό, ανεβήκαμε τις κυλιόμενες μέχρι... τον ουρανό και την Ακρόπολη.** Στο δώμα του ΕΜΣΤ, την ώρα που ο ήλιος άφηνε τις τελευταίες του μαβί πινελιές στην πόλη, περίπου 250 άτομα, μεταξύ οποίων και ο υπουργός πολιτισμού, παρακολουθήσαμε την περφόρμανς Lagune του Ελβετού καλλιτέχνη Denis Savary, μια παραγωγή συνεργασία του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης με το Ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory, με την υποστήριξη της Πρεσβείας Ελβετίας στην Ελλάδα και το metamatic:taf.

Πριν απ' αυτό, η διευθύντρια του μουσείου, **Κατερίνα Κοσκινά** δηλώσει ότι θα κάνει όλες τις προβλεπόμενες ενέργειες ώστε το μουσείο να ανοίξει μέσα στη χρονιά. «*Είναι μια ιδιαίτερη μέρα*», είπε «*όχι γιατί κάνουμε τα εγκαίνια, αλλά γιατί κάνουμε ίσως το πιο σημαντικό βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση. Το ΕΜΣΤ δηλώνει παρόν με το πρώτο άνοιγμα που είναι ελεύθερο, ανοιχτό, δημοκρατικό και διαφανές*». Η κ. Κοσκινά μίλησε για το πρόγραμμα «**Προλεγόμενα**

» που εγκαινιάστηκε με αυτή την περφόρμανς και το οποίο θα περιέχει εκθέσεις, συναυλίες, παραστάσεις, performances. Ήδη έχει προγραμματιστεί συναυλία με την Εθνική Λυρική Σκηνή την Ημέρα της Μουσικής (21 Ιουνίου) και έκθεση σε συνεργασία με το Φλαμανδικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (16 Οκτωβρίου – 17 Ιανουαρίου). Επίσης τόνισε τη σημασία υποστήριξης, συμπράξεων και διαλόγου με μουσεία κι άλλους φορείς, όπως με το Ίδρυμα της Ελβετίας.

Η περφόρμανς Lagune που παρακολουθήσαμε ήταν μια πρωτότυπη δημιουργία του Denis Savary σε παραγωγή του Ιδρύματος Fluxus, αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA. Η έμπνευσή της αντλήθηκε από το μυθιστόρημα «Η ακτή των Σύρτεων» (Le R des Syrtes) του Ζυλιέν Γκρακ (1951), από τη μαριονέτα Robot King της Ελβετίδας Sophie Taeuber-Arp, την οποία αναπαρήγαγε κατά προσέγγιση για την παράσταση η Evelyne Villaine και από την αρχιτεκτονική γυαλιού του Paul Scheerbart. Η χορογραφική επίβλεψη της **Μαρκέλλας Μανωλιάδη** προσαρμοσμένη ειδικά στο χώρο του νέου κτηρίου του ΕΜΣΤ και ερμηνευμένη αποκλειστικά από Έλλη χορευτές.

Το έργο αναφέρεται σε έναν ου-τόπο, μια πόλη ιδανική που αναγεννιέται από τις στάχτες της, θέτοντας ζητήματα μετακινήσεων και αμφισβητήσεων, δόμησης και αποδόμησης. Υπό τους ήχους που ηχογραφήθηκαν από τον **Denis Savary** και την **Daphné Bengoa**, μι σύνθεση από φωνές, μελωδίες, δονήσεις και ψιθύρους ανθρώπων, πόλεων και φύσης, οι χορευτές επέπλεαν και γίνονταν ένα με την αναπαράσταση μιας όμορφα φωτισμένης κινούμενης και μεταβαλλόμενης πλωτής πόλης.

<http://www.elculture.gr/wp-content/uploads/2016/05/upl573eb17661cd2.jpg>

Οι πιο πολλοί από εμάς πάντως νομίζω ότι δεν εντυπωσιάστηκαν τόσο από την παράσταση, όσο από το κτίριο και το γενικότερο κλίμα επικρατούσε. Με μια, βεβαίως, δυσπιστία όσων είχαν παραβρεθεί και σε προηγούμενα ανοίγματα του κτιρίου, που όμως φαίνεται τελικά να μπορεί επιτέλους να διαψευσθεί. Αυτή τη στιγμή το ΕΜΣΤ λειτουργεί και ετοιμάζεται να ανοίξει **με 15 περίπου εργαζόμενους**, γι φαίνεται μέσα από τις αντιξοότητες να έχουν χτίσει μια δεμένη πλην όμως ολιγομελή ομάδα που ανυπομονεί να εμπλουτιστεί. Όπως επιβεβαιώσαμε, **η νέα μουσειολογική μελέτη είναι έτοιμη και εγκεκριμένη**, τα εκθέματα φυλαγμένα, η δωρεά του ιδρύματος Νιάρχος αναμένεται να ενεργοποιηθεί και η θητεία της κ. Κοσκινά έχει ανανεωθεί για μια διετία. Οπότε δεν μένουν και πολλά εκτός τυπικές διαδικαστικές πράξεις και βέβαια την πρόσληψη προσωπικού.

Το χθεσινό λοιπόν σούρουπο στο δώμα του ΕΜΣΤ μπορεί να είναι η **αυγή** για το άνοιγμά του...

ΜΕ ΔΕΛΤΙΑ ΕΙΣΟΔΟΥ

Επισκέψιμο 19 Μαΐου το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης: Το LAGUNE είναι η πρώτη δράση του [εικόνες]

Φωτογραφίες: Γιώργος Νέσης

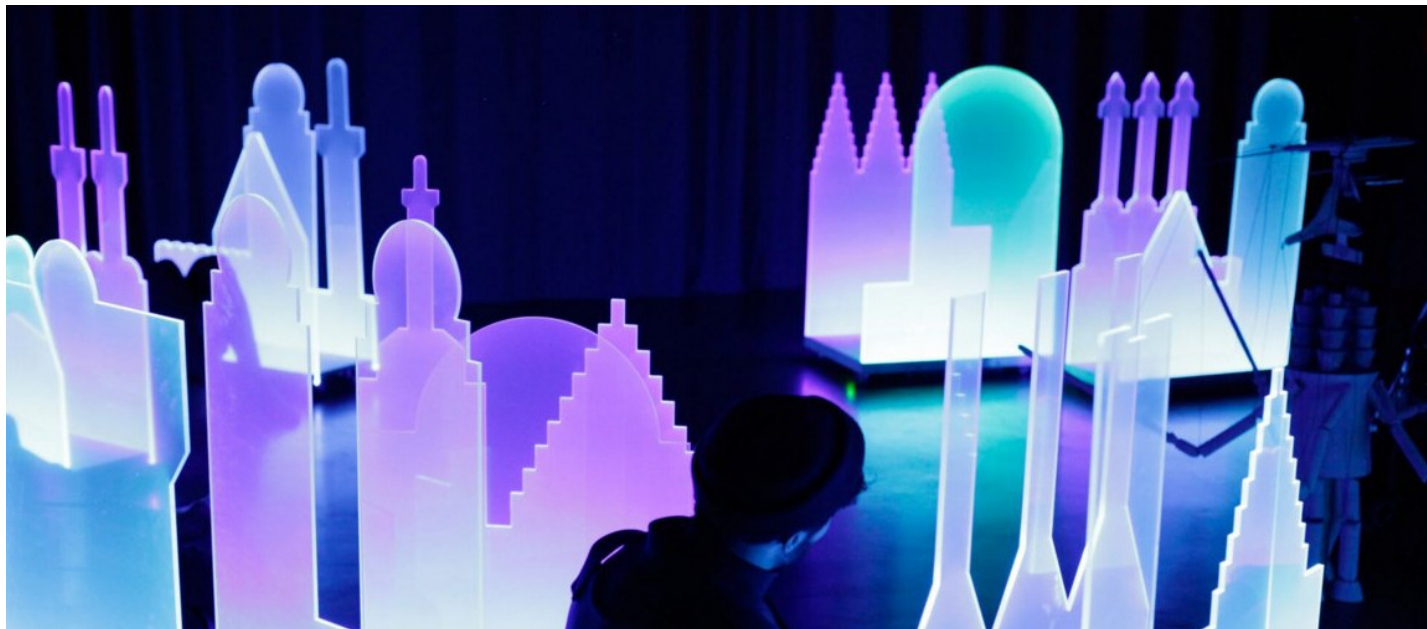
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ 16|05|2016 10:03

Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, παρουσιάζει στις 19 Μαΐου στο δώμα του κτηρίου, την περφόρμανς Lagune του Ελβετού καλλιτέχνη Denis Savary.

Ένα μεικτό θέαμα, με χορευτικούς αυτοσχεδιασμούς και θέα τη φωτισμένη Ακρόπολη.

Το Μουσείο, αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του και εν αναμονή της ολοκλήρωσης των

διαδικασιών που θα το οδηγήσουν στα εγκαίνιά του, επέλεξε την πραγματοποίηση σειράς καλλιτεχνικών δράσεων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, που στοχεύουν αφενός στη γνωριμία με το κοινό και αφετέρου στην ανάπτυξη συνεργειών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα συναφούς σκοπού.

Η περφόρμανς Lagune (Λιμνοθάλασσα), μια πρωτότυπη δημιουργία του καλλιτέχνη Denis Savary, είναι μια παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum, με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA.

Σε έναν ουτοπικό κόσμο

Η έμπνευσή της αντλήθηκε από το μυθιστόρημα «Η ακτή των Σύρτεων» (Le Rivage des Syrtes) του Ζυλιέν Γκρακ (1951), από την μαριονέτα Robot King της Ελβετίδας Sophie Taeuber-Arp, την οποία αναπαρήγαγε κατά προσέγγιση για την παράσταση η Evelyne Villaine και από την Αρχιτεκτονική γυαλιού του Paul Scheerbart, όπου άνθρωπος και πόλη δομούν και ταυτόχρονα εξαφανίζονται ο ένας τον άλλον.

Πρόκειται για ένα έργο με ισχυρούς συμβολισμούς καθώς αναφέρεται σε έναν ου-

τόπο, μια πόλη ιδανική που αναγεννιέται από τις στάχτες της.

Χορευτικός αυτοσχεδιασμός

Η χορογραφική επίβλεψη της Μαρκέλλας Μανωλιάδη στη δημιουργία αυτή αποτελεί έναν χορευτικό αυτοσχεδιασμό, προσαρμοσμένο ειδικά στον χώρο του νέου κτηρίου του ΕΜΣΤ.

Επιχειρεί την ιδεατή αναδόμηση μιας πλωτής πόλης, που θυμίζει το φανταστικό βασίλειο του Robot King, της οποίας οι διαφορετικές όψεις και οι τοίχοι μετακινούνται από επτά χορευτές. Η πόλη αυτή, σαν να τη χτυπάει η θάλασσα, θα υποστεί τις συνέπειες ενός φανταστικού κύματος που θα δημιουργήσουν εκ του μηδενός οι κινήσεις των χορευτών, υπό τους ήχους που ηχογραφήθηκαν από τον Denis Savary και την Daphné Bengoa, μια σύνθεση από φωνές, μελωδίες, δονήσεις και ψιθύρους ανθρώπων, πόλεων και φύσης, ένα κοσμοπολίτικο ηχητικό ταξίδι.

LAGUNE, Performance του Denis Savary

Στο δώμα του νέου κτηρίου του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, 19 Μαΐου 2016, στις 20.30

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη για το κοινό και θα πραγματοποιηθεί με 150 Δελτία εισόδου που θα διανεμηθούν με αυστηρή σειρά προτεραιότητας την Τρίτη, 17/05/2016, από τις 11.00 και μέχρι εξαντλήσεώς τους, από το ισόγειο του νέου του κτηρίου του ΕΜΣΤ (είσοδος από την Λεωφόρο Συγγρού).

20.5.2016 | 12:40

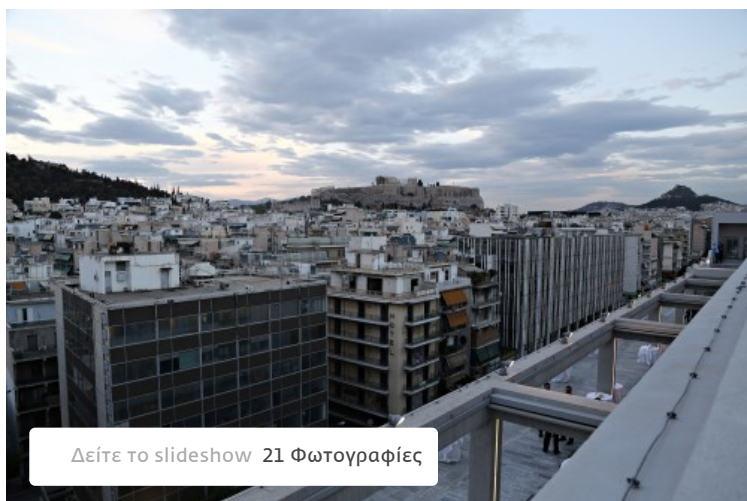
ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η πρώτη δράση του ΕΜΣΤ - Φως, χορός και DADA στην περφόρμανς "Lagune"

Στην ταράτσα του νέου κτιρίου εγκαινιάστηκε χθες το βράδυ η σειρά καλλιτεχνικών δράσεων

SHARES **17**

ΣΧΟΛΙΑΣΤΕ

Με αφορμή την Διεθνή ημέρα Μουσείων, χθες 19 Μαΐου, το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης παρουσίασε στο δώμα του την περφόρμανς "Lagune" του Ελβετού καλλιτέχνη Denis Savary, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory.

Το ΕΜΣΤ αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του θα πραγματοποιήσει σειρά καλλιτεχνικών δράσεων, που στοχεύουν στη γνωριμία με το κοινό και στην ανάπτυξη συνεργιών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα με συναφές αντικείμενο.

Η περφόρμανς "Lagune" (Λιμνοθάλασσα), είναι μια πρωτότυπη

«Η ιδέα της Lagune είναι να δείξουμε μια μικρή πόλη με τους κατοίκους της, τη ζωή της, τα κτίρια, τα φώτα της. Σαν κουκλοθέατρο με διαφορετική χορογραφία και χορευτές» λέει ο γλύπτης και visual artist, Dennis Savary, που υπογράφει επίσης τη σκηνογραφία. «Είναι υπέροχο να παίζουμε στην ταράτσα αυτού του Μουσείου... η ιδέα είναι να βάλουμε την δική μας μικρή κουκλόπολη στη μεγάλη ελληνική πρωτεύουσα. Και η δική μου μικρή πόλη "παίζει" με την Ακρόπολη, με τα κτίρια που βλέπουμε από την θέα του ΕΜΣΤ. Από εδώ ψηλά, στο δώμα, μοιάζει να επιπλέει στην θάλασσα και γιατί όχι στον αέρα, σαν όλη η πόλη να πετά...» δήλωσε ο ίδιος στο ΑΠΕ/ΜΠΕ.

Χορογραφική περφόρμανς στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

[ARti news / Ελλάδα / 19.05.16]

Μια πρωτότυπη λιμνοθάλασσα ανθρώπων και γυάλινων γλυπτών κτιρίων επιπλέει και γιατί όχι, «ίπταται» μόνο γι απόψε, στο δώμα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Πρόκειται για την χορογραφική περφόρμανς Lagune, που συνυπογράφει ο Ελβετός εικαστικός Dennis Savary, με την χορογράφο Μαρκέλα Μανωλιάδη και Έλληνες χορευτές, σε παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum.

Είναι η πρώτη δράση του ΕΜΣΤ, το οποίο, όπως έχει ενημερώσει, «αξιοποιώντας την περίοδο των υποχρεωτικών δοκιμών που προηγούνται της οριστικής λειτουργίας του και εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών που θα το οδηγήσουν στα εγκαίνιά του, επέλεξε την πραγματοποίηση σειράς καλλιτεχνικών δράσεων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, που στοχεύουν αφενός στη γνωριμία με το κοινό και αφετέρου στην ανάπτυξη συνεργειών με ελληνικά και διεθνή ιδρύματα συναφούς σκοπού».

Το ΑΠΕ-ΜΠΕ βρέθηκε λίγο πριν την επίσημη πρεμιέρα, στην δοκιμή της Lagune, που επανασχεδιάστηκε ειδικά για το δώμα του ΕΜΣΤ, αφού η περφόρμανς έρχεται από την Ζυρίχη, την Γενεύη και το Παρίσι, όπου έχει παρουσιαστεί σε μικρούς κλειστούς χώρους.

« Η ιδέα της Lagune είναι να δείξουμε μια μικρή πόλη με τους κατοίκους της, τη ζωή της, τα κτίρια, τα φώτα της. Σαν κουκλοθέατρο με διαφορετική χορογραφία και χορευτές» λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο γλύπτης και visual artist, Dennis Savary, που υπογράφει επίσης τη σκηνογραφία.

-Και τι συμβαίνει σ αυτή την μικρή πόλη ; «Η ιστορία της

αλλάζει σε κάθε παράσταση ανάλογα με τον χορογράφο και τους χορευτές. Εδώ θα δούμε κάτι διαφορετικό από την παράσταση της Γενεύης».

-Τι εμπνέεται από την Αθήνα; «Είναι υπέροχο να παίζουμε στην ταράτσα αυτού του Μουσείου... η ιδέα είναι να βάλουμε την δική μας μικρή κουκλόπολη στη μεγάλη ελληνική πρωτεύουσα. Και η δική μου μικρή πόλη "παίζει" με την Ακρόπολη, με τα κτίρια που βλέπουμε από την θέα του ΕΜΣΤ. Από εδώ ψηλά, στο δώμα, μοιάζει να επιπλέει στην θάλασσα και γιατί όχι στον αέρα, σαν όλη η πόλη να πετά...».

-Ποια είναι η αίσθηση του από το Μουσείο; «Είναι παράξενο... ένα μεγάλο, άδειο κτίριο. Σαν καλλιτέχνης στο μυαλό μου έρχεται ο άδειος χώρος, έννοια που απασχολεί την τέχνη και τους καλλιτέχνες. Επίσης, έχω την αίσθηση του... στοιχειωμένου».

Η διάρκεια της περφόρμανς είναι 30 λεπτά και οι θέσεις των θεατών περιορισμένες, λόγω ασφαλείας, αφού πρόκειται για δοκιμαστική λειτουργία του ΕΜΣΤ. Η παράσταση είναι αφιλοκερδής προσφορά του Ιδρύματος Fluxum στο ΕΜΣΤ, στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων, τονίζει η Σύνθια Οντιέρ, ιδρύτρια του Flux.

«Πρόκειται για ένα πολύ μικρό πρόγραμμα, συμβολικό, που οργανώσαμε φέτος στην Ελβετία, με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA» εξηγεί η ίδια τονίζοντας την ικανοποίηση της για την ευκαιρία που της δόθηκε από την διευθύντρια του ΕΜΣΤ Κατερίνα Κοσκινά, το υπουργείο Πολιτισμού και την πρεσβεία της Ελβετίας στην Ελλάδα, να ξανασχεδιάσει και να παρουσιάσει την περφόρμανς «με επτά Έλληνες χορευτές και την χορογράφο Μαρκέλλα Μανωλιάδη, που ετοιμάζονται εδώ κι ένα μήνα για το πρότζεκτ. Είναι πολύ σπουδαίο για μένα» λέει η ελληνικής καταγωγής, Σύνθια Οντιέρ ετοιμάζοντας τα επόμενα σχέδια του Fluxum και του πειραματικού πολιτιστικού κέντρου Flux Laboratory, γνωστού από την δράση του και από τον πολιτιστικό πολυχώρο metamatic:taf, στο Μοναστηράκι.

ART - NEA

Πρόγευση εγκαινίων

20.05.2016, 18:36 | Ετικέτες: [μουσεία](#), [μνημεία](#), [Αριστείδης Μπαλτάς](#), [πολιτισμός](#)

Συντάκτης: **Βασιλική Τζεβελέκου**

Οι επισκέπτες στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης είναι γεγονός από χθες το βράδυ. Με φόντο τη νυχτερινή Αθήνα και τα φωτισμένα μνημεία της, το πολυαναμενόμενο σύγχρονο εικαστικό κέντρο άνοιξε με την περφόρμανς «Λιμνοθάλασσα» («Lagune») και πλημμύρισε φως και χρώμα, μουσική, χορό και κυρίως κοινό.

Μπορεί το εσωτερικό του να παραμένει άδειο από τα έργα τέχνης της μόνιμης συλλογής, καθώς βρισκόμαστε εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών που θα επιτρέψουν τα εγκαίνιά του, ωστόσο η πρώτη ανοικτή δράση ανέβασε στην ταράτσα με την εντυπωσιακή θέα τούς πρώτους επισκέπτες, δίνοντας ζωή στο πολύπαθο κτίριο.

Αθηναίοι όλων των ηλικιών που περισσότερο από μια δεκαετία περιμένουν να ανοίξει το ιστορικό κτίριο του Φιξ υπό την καινούργια λειτουργία του, που όχι μόνον θα παρουσιάζει σύγχρονη τέχνη, αλλά θα είναι το πιο σύγχρονο ίσως σε εθνικό επίπεδο και παράλληλα θα μας βάλει στη διεθνή εικαστική σκηνή, μαζί με λίγους συνεργάτες του και στελέχη του υπουργείου Πολιτισμού παρακολούθησαν την παρθενική εκδήλωση.

Συνολικά δεν ξεπερνούσαν τα 250 άτομα. Διοργανώθηκε στο πλαίσιο της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων και η είσοδος ήταν δωρεάν με δελτία (150) που διανεμήθηκαν το πρωί της Τρίτης και εξαντλήθηκαν μέσα σε μία ώρα σχεδόν, αποδεικνύοντας την επιθυμία του κοινού να δει επιτέλους εν λειτουργία το ΕΜΣΤ.

Πριν από ένα χρόνο ακριβώς ο τότε αναπληρωτής υπουργός Πολιτισμού, Νίκος Ξυδάκης, μαζί με τη διευθύντρια του ΕΣΜΤ, Κατερίνα Κοσκινά, γιόρτασαν τη Διεθνή Ημέρα Μουσείων εντός του κτιρίου, με αφορμή τη μετακόμιση των διοικητικών υπηρεσιών στην έδρα του. Χθες βράδυ πραγματοποιήθηκε η πρώτη εκδήλωση.

«Το κτίριο, όπως βλέπετε, είναι έτοιμο, ο εσωτερικός κανονισμός έχει υπογραφεί από εμένα, οι μελέτες έχουν εγκριθεί, οι προϋποθέσεις υπάρχουν για να ανοίξει άμεσα το ΕΜΣΤ. Στόχος είναι το συντομότερο δυνατό» είπε στην «Εφ.Συν.» ο υπουργός Πολιτισμού Αριστείδης Μπαλτάς.

Τόσο ο ίδιος όσο και η Κατερίνα Κοσκινά απέφυγαν ωστόσο να δώσουν την ακριβή ημερομηνία των επίσημων εγκαινίων. «Σήμερα είμαστε συγκινημένοι και χαρούμενοι, όχι γιατί ανοίγει το ΕΜΣΤ αλλά γιατί κάνουμε το πιο σημαντικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση» είπε από την πλευρά της η Κατερίνα Κοσκινά, για να προσθέσει «το πρώτο άνοιγμα είναι ελεύθερο, ανοικτό, δημοκρατικό και διαφανές».

Η περφόρμανς «Λιμνοθάλασσα» του Ελβετού Denis Savary είναι παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος Dada. Πηγή έμπνευσης αποτέλεσε το μυθιστόρημα «Η ακτή των Σύρτεων» του Ζιλιέν Γκρακ (1951), ένα έργο με ισχυρούς συμβολισμούς καθώς αναφέρεται σε έναν ου-τόπο, μια πόλη ιδανική που αναγεννιέται από τις στάχτες της.

Μια ξύλινη μαριονέτα στο κέντρο και μικρά ομοιώματα κτιρίων πόλης από πλέξιγκλας, φωτισμένα, τα οποία μετακινούνταν από τους χορευτές, ήταν στο κέντρο της εντυπωσιακής ταράτσας. Ένα σύγχρονο θέαμα με χορό, κουκλοθέατρο, εικαστική δράση και κλασική μουσική, κομμάτια της Ανατολής, ήχους της πόλης και της φύσης μαγνήτισαν το κοινό.

Μονόλογο αντίπαλο της προερχόμενης του κοινού φόντο, που πραγματικά κερδίζει τις

αισθήσεις. Όταν βρίσκεσαι εκεί ψηλά δεν ξέρεις πού να αποθέσεις τη ματιά σου. Στη φωτισμένη Ακρόπολη, στις ανοιχτές λεωφόρους, στον Αργοσαρωνικό, στο φεγγάρι που ξεπρόβαλε σχεδόν γεμάτο για να χαιρετίσει κι αυτό...

Ο χορευτικός αυτοσχεδιασμός ήταν προσαρμοσμένος για το νέο κτίριο του ΕΜΣΤ, αποδόθηκε αποκλειστικά από Έλληνες χορευτές και η χορογραφική επίβλεψη έγινε από τη Μαρκέλλα Μανωλιάδη. Για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης το ΕΜΣΤ συνεργάστηκε με το Ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory, με την υποστήριξη της πρεσβείας της Ελβετίας στην Ελλάδα και το metamatic:taf.

Μια σειρά από δράσεις με τίτλο «Προλεγόμενα» θα διοργανωθούν το επόμενο διάστημα, εν είδει δοκιμών έως την οριστική λειτουργία του νέου κτιρίου. Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ημέρας Μουσικής (21 Ιουνίου) και σε συνεργασία με την Εθνική Λυρική Σκηνή θα διοργανωθεί συναυλία και παράσταση σύγχρονου χορού.

Η είσοδος θα είναι δωρεάν με δελτία. Η πρώτη περιοδική έκθεση ωστόσο αναμένεται τον Οκτώβριο (δεν έχει οριστεί ημερομηνία). Διοργανώνεται σε συνεργασία με το Φλαμανδικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Αμβέρσας και εντάσσεται στη σειρά εκθέσεων «Το ΕΜΣΤ στον κόσμο». Στόχος είναι οι εκθέσεις να συνδέσουν το ΕΜΣΤ με μουσεία και Ίδρύματα Σύγχρονης Τέχνης από όλο τον κόσμο.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης άνοιξε για 90 λεπτά

Ποτέ η Αθήνα δεν έμοιαζε τόσο όμορφη όσο την ώρα του σούρουπου την Πέμπτη, από την ταράτσα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Εκεί που μια περφόρμανς μετέφερε τους παρευρισκόμενους σε μια σκηνή του μέλλοντος

Κατερίνα Ι. Ανέστη
20 ΜΑΪΟΥ 2016, 07:47

Like

186

Πρόκειται για ένα μέλλον που έχει προαναγγελθεί πολλές φορές και μονίμως αναβάλλεται για το βάθος του χρόνου. Εκεί όπου το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης θα λειτουργεί κανονικά, αδιάλειπτα, προσφέροντας στην πόλη την όσμωση αλλά και το δικαίωμα στη σύγχρονη τέχνη. Ομως το βράδυ της 19^{ης} Μαΐου, με αφορμή τον εορτασμό της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων, το ΕΜΣΤ παρουσίασε σε συνεργασία με το Ίδρυμα Fluxum και το Flux Laboratory την περφόρμανς «Lagune» (Λιμνοθάλασσα) του ελβετού καλλιτέχνη Ντενίς Σαβαρί, την οποία επαναπροσέγγισε και προσάρμοσε στο χώρο η χορογράφος Μαρκέλα Μανωλιάδη.

Κατασκευές από πλέξιγκλας σαν πόλεις από την Ανατολή και τη Δύση στο δώμα του ΕΜΣΤ

Η εμπειρία που βίωσαν οι περίπου 250 επισκέπτες που κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν το περιβόητο δελτίο εισόδου ήταν πραγματικά μοναδική (και ενώ κάποιοι υπομονετικά περίμεναν στην είσοδο επί της Συγγρού μήπως βρεθεί μια κενή θέση...). Ανεβαίνοντας με τις τεράστιες κυλιόμενες σκάλες, περνώντας μέσα από τα σωθικά του εντυπωσιακού αλλά άδειου κτιρίου για να φτάσεις στο δώμα, στην ταράτσα ένας μικρός ίλιγγος σε διαπερνά. Προκαλείται από την προσμονή και την διαπίστωση «είμαι στο ΕΜΣΤ». Αλλά κυρίως τον ίλιγγο προκαλούν τα κομμάτια της πόλης που εισέρχονται ξαφνικά στον χώρο, που πανοπτικά αποσπούν το βλέμμα σου μέσα από τα μεγάλα παράθυρα αριστερά σου. Οσο ανεβαίνεις, τόσο βλέπεις νέα κομμάτια της Αθήνας.

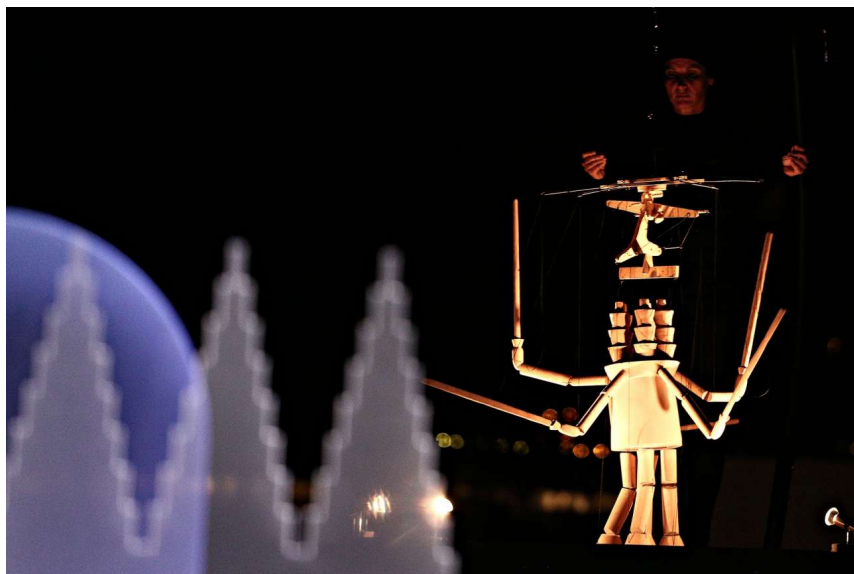
Η κορεσμένη αρχιτεκτονική, η απλωσιά της Συγγρού, ο Παρθενώνας, ο Λυκαβηττός, ο αττικός ουρανός με κάθε δυνατή απόχρωση του μπλε και του πορτοκαλί καθώς ο ήλιος δύει. Εν τέλει το ίδιο το κτίριο και οι ιδιότητες και προσδοκίες που έχουν ακουμπήσει οι πολίτες πάνω του αποτελούν το ζητούμενο έργο τέχνης, αυτή τη στιγμή. Είναι σαν να περπατάς μέσα στο έργο τέχνης αντί να στέκεσαι απέναντί του στην αίθουσα του μουσείου. Σαν να είσαι ο ίδιος μέρος μιας περφόρμανς.

Πολύ πριν τις 8.30 που ήταν η ώρα έναρξης της περφόρμανς οι τυχεροί που εξασφάλισαν δελτίο εισόδου έσπευσαν να απολαύσουν την τσάτσα του μουσείου

Η συγκίνηση της σχεδόν πρώτης φοράς και η μοναδική ομορφιά του δειλινού με θέα 360 μοίρες στην Αθήνα είναι τα συναισθήματα που κυριάρχησαν. Όταν με μισή ώρα καθυστέρηση –αλλά χωρίς κανείς να γκρινιάζει αφού η θέα ήταν απλά καθηλωτική- άρχισε η διαδικασία με παρόντα τον υπουργό Πολιτισμού και τον Πρέσβη του Καναδά, η διευθύντρια του ΕΜΣΤ Κατερίνα Κοσκινά έσπευσε από μικροφώνου να διευκρινίσει κάτι που εδώ και καιρό λέει με κάθε ευκαιρία και σε ιδιωτικές συζητήσεις. «Δεν άνοιξε το μουσείο, δεν είναι τα εγκαίνιά του. Είναι όμως το σημαντικότερο βήμα προς την κατεύθυνσή αυτή, με αφορμή τον εορτασμό της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων».

Η παρουσίαση της περφόρμανς εντάσσεται στο πρόγραμμα «Προλεγόμενα» ενώ θα ακολουθήσει τις 21 Ιουνίου εκδήλωση της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, και πάλι στο δώμα του ΕΜΣΤ. Η επιλογή της περφόρμανς «Lagune» δεν έγινε τυχαία, αφού σωματοποιεί και σχολιάζει τη σχέση του πολίτη με την πόλη. Σχολιάζει τον τρυφερό, βίαιο, παραγωγικό ή κατασταλτικό τρόπο με τον οποίο ο ένας επηρεάζει τον άλλο. Έτσι, ήχοι πόλεων σε Δύση και Ανατολή –αμανέδες αλλά και μαύρα μπλουζ- απλώθηκαν στην τσάτσα όσο οι επτά έλληνες χορευτές μετακινούσαν μικρές πόλεις (έμπνευση από την Αρχιτεκτονική γυαλιού του Paul Scheerbart). Η χορογράφος Μαρκέλλα Μανωλιάδη προσάρμοσε στον χώρο την δημιουργία του Ντενίς Σαμαρί που ήταν παραγωγή του Ιδρύματος Fluxum, με αφορμή την εκατονταετή επέτειο του κινήματος DADA. Η έμπνευσή της αντλήθηκε από το μυθιστόρημα «Η ακτή των Σύρτεων» (Le Rivage des Syrtes) του Ζυλιέν Γκρακ (1951) και από την μαριονέτα Ρομπότ Κινγκ της Ελβετίδας Σοφί Τομπέ Αρν, την οποία αναπαρήγαγε κατά προσέγγιση για την παράσταση η Εβελιν Βιλέμ.

Φωτισμένη, σε νοτιή ευθεία γραμμή με τον Παρθενώνα η μαριονέτα στη σκηνή

Ηχοι θάλασσας, κύματα κατέλαβαν το δώμα δημιουργώντας μια πόλη πλωτή. Τα σώματα κύλισαν στο πάτωμα έγιναν τα ίδια κύματα για να ακολουθήσουν στη συνέχεια τις οδηγίες που τους έδινε αυτό το κοσμοπολίτικο ταξίδι ήχων που ακουγόταν –όπως η μαριονέτα ακολουθεί τις οδηγίες αυτού που την κρατά.

κατάληψης του κτιρίου ΦΙΞ από τους πολίτες αποτελεί μια από τις βαθύτερες και συνεχούς αιμορραγίας πληγές της σύγχρονης αστικής ιστορίας μας. Ετσι, το ΕΜΣΤ την Τρίτη για λίγη ώρα απέκτησε αίμα στις φλέβες του, κατοικήθηκε και ακούμπησε τόσο ταιριαστά στην επέτειο για τα 100 χρόνια του ντανταϊσμού και στη φράση του Τριστάν Τζαρά: «Η τέχνη δεν θίγει κανέναν και εκείνοι που ξέρουν να ενδιαφέρονται, θα λάβουν χάδια και την ευκαιρία να εμπλουτίσουν τη χώρα με τη συνομιλία τους».

Μαύρα ρούχα, μαύροι σκούφοι σαν καταδρομείς οι επτά χορευτές ακολούθησαν τις οδηγίες της Μαρκέλλας Μανωλιάδη που προσαρμοσε την περφόρμανς στο δώμα